ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்

பதிப்பாளர்

ம.சிவகாமசுந்தரி

தமிழ்இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.
2008

ம. சிவகாமசுந்தரி

ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்

சுவடியியலும் பதிப்பியலும் என்ற பட்டயப் பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் பதிப்பேடு

ம. சிவகாமசுந்தரி,
பதிப்பாளர்

நெறியாளர் :

முனைவர் **வீ. அரசு,**
பேராசிரியர்,

தமிழ் இலக்கியத் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

சூன்-2008

சுவடியியலும் பதிப்பியலும் என்ற
பட்டயப் பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் பதிப்பேடு

எண்:

நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் **வீ. அரசு,**
பேராசிரியர்,
தமிழ் இலக்கியத் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

'ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்' என்னும் தலைப்பிலான ஓலைச் சுவடியை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் நடைபெற்றுவரும் சுவடியியலும் பதிப்பியலும் எனும் பட்டயம் பெறுவதற்காக ம.சிவகாமசுந்தரி அவர்கள் 2007-2008 ஆம் கல்வி ஆண்டில் எனது மேற்பார்வையில் பதிப்புச்செய்தார் என்றும், இப்பதிப்பேடு இவர்தம் சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

(வீ.அரசு)

நெறியாளர்

இடம் : சென்னை - 5
நாள் :

பதிப்பாளர் உறுதிமொழி

ம.சிவகாமசுந்தரி,
முதுகலை முதலாமாண்டு,
தமிழ் இலக்கியத்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

'ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்' என்னும் தலைப்பிலான ஓலைச் சுவடியை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் நடைபெற்று வரும் சுவடியியலும் பதிப்பியலும் எனும் பட்டயம் பெறுவதற்காக 2007 - 2008 ஆம் கல்வி ஆண்டில் முனைவர் வீ. அரசு அவர்களின் மேற்பார்வையில் பதிப்புச் செய்தேன் என்றும் இப்பதிப்பேடு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும் உறுதியளிக்கிறேன்.

(ம.சிவகாமசுந்தரி)

ஆய்வாளர்.

இடம் : சென்னை - 5.
நாள் :

உள்ளடக்கம்

இயல்	பக்கம்
நன்றியுரை	
பதிப்புரை	
நூல் – ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்	
செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி	

நன்றியுரை

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று

தமிழகத்தின் தாய் பல்கலைக்கழகமாம் சென்னைப் பல்கலைக்கழத்திற்கு எனது முதற்கண் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையின் முதுகலை படிக்க வாய்ப்பளித்த துறைத் தலைவர் என் இனிய ஆசான் பேராசிரியர் வீ.அரசு ஐயா அவர்களுக்கும், சுவடியியல் மற்றும் அதன் பதிப்பு நெறி முறைகள் பற்றிய கருத்துகளை வழங்கி யாப்பு பற்றிய செய்திகளை மிகத் தெளிவாக உணர்த்தி, எனது இப்பதிப்பு நல்ல முறையில் வெளிவருவதற்குப் பல்வேறு வகைகளில் ஆலோசனைகளை வழங்கி எனக்கு உறுதுணையாக நின்ற முனைவர் ய. மணிகண்டன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி என்றென்றும் உரியது.

சுவடியியலும் பதிப்பியலம் எனும் பட்டயப் படிப்பில் சேர அனுமதி நல்கி சிறந்த முறையில் வகுப்பு நடத்திய தமிழ் இலக்கியத் துறைத் தலைவர் எனது நெறியாளர் முனைவர் வீ. அரசு அவர்களுக்கும் எனது நன்றியை உரிதாக்குகிறேன்.

முனைவர் கோ.பழனி, முனைவர் ஆ.ஏகாம்பரம் அவர்களுக்கும், நாடும்தோறும் நட்புடன் உதவிய இலக்கியத்துறை அலுவலர்கள் திரு.சுந்தர், திரு சங்கரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

நான் பதிப்பிப்பதற்கு ஓலைச் சவடியை நல்கிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள அரசினர் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்திற்கும், அந்நூலகத்தின் காப்பாட்சியர் முனைவர் ச. சவுத்திர பாண்டியன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

என்னை நல்வழியில் அழைத்து சென்று இத்தகைய நிலைக்கு உயர்த்தியவர்களும், என்றும் நான் வணங்கும் தெய்வமாக விளங்கும் என் பெற்றோர்களின் திருபாதம் தொட்டு என் நன்றியை நவில்கிறேன். இன்றுவரை எனக்கு உதவி புரிந்த சகோரதர்கள் ம.சபரீசன், ம.வெங்கடேஸ்வரன் ஆகியோர்க்கும் என் அன்பினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உற்ற காலத்தில் எனக்கு உதவி புரிந்த நண்பர்களுக்கு நன்றி.

என் வாழ்க்கையை செம்மைப்படுத்திய அனைத்து ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு என் நன்றி.

இவ்விலக்கியத்தை கணினியில் சிறப்பாக டைப் செய்த திருமதி. சுதா இராதாகிருஷ்ணன் மற்றும் இதைவடிவமைத்து நூலாக்கம் செய்த சிவஸ்ரீ கிராபிக்ஸ் உரிமையாளர் திரு.கி.உதயகுமார் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

என்றும் அன்புடன்,
ம.சிவகாமசுந்தரி

பதிப்புரை

இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று கூறுபாடுகளையும் தன்னகத்தே அடக்கிய முத்தமிழ் என்று தமிழ் மொழி சிறப்பிக்கப் படுகிறது. உடலின் செயற்பாடு நாடகம் மனத்தின் வெளிப்பாடு இயல், நாவின் புலப்பாடு இசை என முத்தமிழ் மனம், மொழி, மெய்பாடுகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையன.

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலானறி வழக்கம் (தொ. 999)
என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியம் நாடக அமைப்பு முறையைக் கூறுகிறது. சிலப்பதி காரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் வகுத்த உரையில் சயந்தம், செயிற்றியம், முறுவல், பரத சேனாபதியம், மதிவாணா நாடகத்தமிழ் நூல் முதலான நாடகத்தமிழ் இலக்கண நூல்கள் இருந்தன என்றறிய முடிகிறது. இராசராசனுடைய வெற்றியைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் இராசராசேசுவர் நாடகம் நடிக்கப்பட்டதாகத் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தஞ்சையை மராட்டியர்கள் ஆண்டகாலத்தில் கோயில்களில் நாடகங்கள் நடக்கப்பட்டன. சரபோஜி மன்னர் பற்றிப் பாடப்பட்ட சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம் தஞ்சையில் நடிக்கப்பட்டது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகக் கீர்த்தனையும், கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையும் பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற இசைநாடக நூல்களாக எழுந்தன.

செல்வக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் வேசையர் வலைப்பட்டு, நோயும் வறுமையும் அடைந்து துன்புறுவதாகவும், இறுதியில் மனம் திருந்துவதாகவும் பாடுகின்ற நொண்டி நாடகம் இந்நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டது. இது சிந்து என்ற யாப்பு வகையில் பாடப்பட்டது. இத்தகைய நொண்டி நாடகங்களில் பாடப்பட்ட சிந்து என்னும் யாப்புக்கு நொண்டிச்சிந்து என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. ஆதிமூல நொண்டி நாடகம் விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளது. தரு என்ற அமைப்பும், வசனம் பேசும் நடையும் உள்ளது.

சுவடி விவரம்

ஆதிமூல நொண்டி நாடகம் எனும் ஓலைச்சுவடி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள அரசினர் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்தில் R.No. 7484 என்ற வரிசை எண்ணில் உள்ளது. இச்சுவடியின் பதிப்பாக இந்நூல் அமைகிறது.

இந்த ஓலைச் சுவடியிலிருந்து படி எடுக்கப்பட்ட கையெழுத்துப் படியிலான தாள் சுவடி ஒன்றும் கிடைக்கிறது. 68பக்கங்களைக் கொண்டது. இத்தாள் சுவடி R.No. 7484 என்ற வரிசை எண்ணில் அரசினர் கீழ்திசை சுவடிகள் நூலகத்தில் உள்ளது.

சுவடி அமைப்பு

கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்த இரண்டு பாடல்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 88 பாடல்கள் சுவடியில் காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஓலைச்சுவடி ஆங்காங்கு சிதிலமடைந்து எழுத்துகள் தெளிவாகத் தெரியாத நிலையில் உள்ளன. அந்நிலையில் தாள் சுவடியைப் பார்த்து ஒப்புநோக்கி பதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தாள் சுவடியில் பல இடங்களில் பிழைகள் காணப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சுவடியிலும் பக்க எண் தமிழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

யாப்பமைப்பு

ஓலைச்சுவடியில் எழுத்துகள் இடைவெளி இன்றித் தொடச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒற்றெழுத்துகள் புள்ளி வைத்து எழுதப்பட வில்லை. குறில், நெடில் வேறுபாடு இல்லாமல் எழுதப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில்

எழுத்துகளின் மேல் திருத்தம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

ஓலைச்சுவடியில் காற்று – காத்து போன்ற பேச்சுவழக்குச் சொற்களும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மேலுமம எழுத்து மாற்றங்களும் காணப்படுகின்றன.

தாள் சுவடியில் யாப்பு அமைப்புடன் பாடல் எழுதப்பட்டது. ஓலைச்சுவடிக்கும், தாள் சுவடிக்கும் இடையே சில இடங்களில் எழுத்து மாற்றத்தையும் சொல் மாற்றத்தையும் காண முடிகிறது. ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ள இந்நூற் செய்யுட்கள் யாப்பு அடிப்படையில் இப்பதிப்பில் பிரித்து அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

நூல் அமைப்பு

இந்நூல் இறை வணக்கத்துடன் தொடங்குகிறது. முதல் வாழ்த்துப்பாடல் விக்கினேஸ்வரன், சரஸ்வதி, ஈஸ்வரன், உண்ணமலை அம்மன், ஸ்ரீராமஜெயம் என்றும் இரண்டாவது பாடல் அனுமன் எனும் கடவுளையும் போற்றுகிறது. நூல் முழுவதும் விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளது. தரு என்ற அமைப்பும் உள்ளது.

இந்நாடகம் செல்வக்குடியில் பிறந்தவன். பரத்தையிடம் சென்று மனம் திருந்து கால் நொண்டியாக வருவதாக காட்டப்பட்டுள்ளது. கதையமைப்பில் பாடப்பட்டுள்ளது.

ஆதி மூலேச நொண்டி நாடகம்

விக்கினேஸ்வரன் துணையுண்டாகவும்

சரஸ்வதி அம்மன் துணை உண்டாகவும்

அண்ணாமலை ஈசுவரன் துணையுண்டாகவும்

உண்ணாமலை அம்மன் துணையுண்டாகவும்

ஸ்ரீராமஜெயம் துணையுண்டாகவும்

ஸ்ரீராமோ வீர அனுமந்தா பாற்கடதிவதனா

ராக்ஷுத கோலாகலா வாயு புத்திரா வாயிலாக

வாகனாதா ஸ்ரீமறீஞ் சர்வபூத பாத பீக்ஷுர

வேதாளா தீவா நாசு நாசு மருது மருது வரவர

வாசி வாசி யிம்மட்டோயில்வீர் அனுமந்துதி

ஹரி ஓம்
ஆதிமூல நொண்டி நாடகம்

1. திருவளர் வாழும் திருமூலர் தம் நொண்டி
பாட்டை
கருவளர் மாரிமுத்துக் கார்ப்பித்து மறிவால்
சொன்ன
பெருவளர் புவியில் வாழு பேறங்களும்
கேட்டுமேற்
அருவளர் பொருளுக்கொப்பான் அமுர்த
மென்றுளமகிழ்ந்தார்
பூமலி கொண்டவேணி புனிதரே ஆதிமூலர்
மாமகிழ்கூறவாழும் வருணையம்பதி நன்னாட்டில்
நான்முகன் அருளான் நொண்டி நாடகந்தன்னை
பாட
காமருங்க ரத்திற் சிந்திக் கணபதி காப்பு தாமே
இன்னநாடகத்தை யானு யிறையாதி மூவீசர்
நாட்டில்
பன்னு செந்தமிழோர் முன்னே பாடவுந்
துணிந்தவானு
அன்னமின்னிடையின் முன்னே
அணிவிதிக்கரியக்காகம்
தன்னிடை காட்டுகின்ற தன்மையே தாகுந்தானே

தனனதனன தன தனதனதன
தனனதன தன தந்தனா

2. மணிக்கழுக்கழறுசிகற சினகர மதில் கட
முவிய்யருண் புரிநகர் வாசாத மூலீசர்நாட்டி
னிலே (தந்தனா)

அணியு மிசை பெரு மணியமுதுற சொல்
அமுர்தசச முறு தரி ... ாருகதை
ஆசையோடிது பேசி ஓதிடவே (தந்தானனா)

மருவும்வுணர்கள் அலைவதெனங்வரு
மயிடன்முடிபட விடரு முமையருள்
மைந்த னாகிய தந்தி மாமுக னே (தந்தானனா)
கருது மிமையவர் புதிகள் புகழ்க
மயில்க்கடவுள் சவணக் குமரகுருபாக்
கந்தனே யருள வந்து தித்தருள்வாய்
(தந்தானனா)

புவியிடா வொரு முனியும் உமைமகிழ்ப்
புரியநடன மிடுஞ: சாண நஸணி
பூணுமம் பலவாணன் துணையே (தந்தனனா)
கவிகள் கெடவரும் வருண மழைகள்பொழி
தரு கவுரிதிரிபுரத்த கனியுழை சிவகாம
சுந்தரி நாமமுந் தொழுவேன் (தந்தானனா)

சுருதிஅயன் மகிழ மனவி0மதுமழை சொரிய
முளரியின்
விதியினபொரு சரசோதி நாயகி பாதமே
துணையே
(தந்தானனா)

3. கரிய முகிழ்கிற வரியனுறைமுறைக்
கமலையடி தொழுத மாமுனிவர்கள்
காளிதாளை என்னாளுமே மறவேன்
(தந்தானனா)

சித்தாண்டி வருவது விருத்தம்

பங்கய னறியாச் சென்னிப் பாஞ்சட ராதிமூலச்
யிங்கித மாநாட்டில் யிருப்பவர் யெவரு மெச்ச
கங்கணங்கட்டியாடி களரியில் வரும்நொண்டிக்கி
வங்கணமெனுஞ் சித்தாண்டி வந்துமுன்
தோன்றினானே

வசனம் :

அகோ சுவாமி எப்படியென்றால்
ஆதிமூலீசர் திருநாட்டிலே யினிமேல் வானூ
நின்ற சோசக் கோளரி யென்னும் பெயருடைய
நொண்டிக் கி வங்கடைக் காரனாகிய சித்தாண்டி
வருகிறான் பராக்கு

தரு

சித்தாண்டி வந்தானே – சொகுசுக்கார
சித்தாண்டி வந்தானே
சித்தாண்டி வந்தானே தேவ ராதிமூலர்
பெத்தாண்டி முருகளைப் பேணித்
தொடாங்கோதி
(சித்தாண்டி வந்தானே)

4. காவிச் சோமன்கட்டி
கைச்சோமக்கலங்கொட்டி
கடவிப்பாடிமுட்டிக் கொண்டு வாவெனவேதட்டி
(சித்தா)
நீஇத்தோதி யென்றாடித் தெருவில் மடங்கள்தேடி
அக்குத் தாவடஞ்சூடி ஆதிமூலரை நாடி -
(சித்தாண்டி)

சைவமதங்கள் பேசித்தாண்டிக் கையை வீசி
மெய்யில் வெண்ணீறு பூசி வீணாண்டிகள்யேசில்

வசனம் :

இப்படியாக வந்த சித்தாண்டி
யானவன் ஆதிமூலீசர் திருக்கோவிலே
நின்று தேடித்திரம் பண்ணுவது - திரு

ஆனந்தக்களிப்பு :

கனதந்தனா தந்தனானா தந்தனானா
தனதந்தனானா
காண்டீபன் வல்லடி கொண்டாய் – ஆல
காலத்தை உண்டத் திரிசூலப் பிரசண்டா
பாண்டியன் கையடி கொண்டாய் - வினைப்
பத்தறுத் தென்னை முத்தியிற் கண்டக கண்டாய்
மாலுக்கு மயனுக்கு மெட்டாத தாகுவன்
பெண்களிடத்து இல்தன்னைப் பரித்திட்டாய்

நாலுக்கு மேலாகிவிட்டாய் – உன்னை
நம்பின பேர்களை வெம்பவும் மொட்டாய்
அமுர்த வல்க் கொருபாகா – மண்ணோ
டாகாயமாய் நின்ற யேகா வேகா

கமலக்கேள்வன்ப் பணியோதூ – சடை
கங்கைக்கி மோகாப்பிர சங்கதி யாதூ
கோடி சூரியப் பிரகாசா – மணிக்
கோபுரஞ் சூழ் வருணாபுரி வாசா
ஆடியதிசையின் னேகாசா – பாஞ்
சோதியே யெனையாளு மாதி மூலேசா
தனதந்தனாத்தெனனா

இனி நொண்டி வருவது விருத்தம்

அலைகடல்விட முண்டன்று ஆதிமூலீசர்நாட்டில்
பலகரைக் கோர்வை பூண்டுப் பட்டாணி
கச்சைக்கட்டி
திலதமொன்றெ முதிமேனி திகழும்
நீறணிந்துகுல்லா
தலை தனிற்புனைந்து நொண்டி
சபைதனிற்றோன்றினானே
அளவற்றக்கெடி பெற்ற வீரன்யிவன்
அல்லாதுவேறெதிரில்லாத சூ...
க்களவுத் தொழிலுக் கொரு தீரண்மனை
கட்டியாடிக் கொண்டு சாயக் கிட்டியே வந்தானே
கோர்வையிட்ட சங்கு மணி சூட்டிக் கையிற்
குஞ்ச மு.... திக்கஞ்சன முந்தீட்டி

5. வீர வெண்டையத் தைக்கால் பூட்டி நொண்டி
வேடிக்கையாக வந் தாடிக் கொண்டானோ
கையிற் கன்னக் கோல் பிடித்துக் கொண்டு
நொண்டி
கால்பில் அரைப்பில்க் கற்றவரைத் தொண்டு
செய்யச் சொல்வேன் னேறுபனைத் துண்டு—கால்
சேர்த்துகட்டி ஆடி சபைக்கேத்தான் வந்தானே
(தானத்தே)
கோதில் வாப்பதங்களைப் பாடி - வெகு
கொத்துக் கெடத்தர தலைமீதில் முத்துக்குச்சிசூடி
ஆதிமூலீசரைக் கொண்டாடி - மகிழ்ந்தாடி
ஆளரியை சுத்தி ஓடிக்களித்தா னே
(தானத்தோந்தானந்தனனா)

வேறு : திரு

தெந்தின தினதின னா தெந்தினாதினா தினா
தெனனானா –
கல்லடந்தள தொட்டு – சடையிற்
தல்லடந்தளை தொட்டு – சடையிற்
தங்கிய கச்சைக்கு சங்குவிட்டு
வல்லவாட்டுமிட்டுக் களரியில்
வாக்குள்ள நொண்டியும் வந்தானே

6. எதுத்தவர் மார்பாணி சோர மிடுந்
தொழிலுக்கிவர் நெடுந்தோணி
சினத்திடுங் கால் கோணி - களரியில்
சிங்கார நொண்டியும் வந்தானே
(தெந்தினா)

முறு க்குமீசை திருத்தி - ஆதி
மூலீசர் தாளை மனமே விருத்தி
நறுக்குக் காலை வருத்தி - நொண்டி
நாடகமாடவும் வந்தானே – நெந்தி
கல்கார முண்டன் கன்னடன்
கலருடன் வாய்த் தெறுக் கண்டன்
புல்க்கார முண்டன் நொண்டி
புகழ்பெருகக் களரியில் வந்தானே
(தெந்தினதினனா)

விருத்தம்

வந்ததோர் நொண்டி தானும் வள்ளலார்
ஆதிமூலர்
சொந்தமாய் வாழுங் கோவில் தூபையைக்
கண்டபோது
அந்தமா மலர்கள்தூவி அடிக்கடி வணங்கியாடி
சிந்தையில் துயரஞ் சொல் சென்னித் தாழ்ந்
திறைஞ்சலுற்றான்

வசனம் :

அகோ சுவாமி அதெப்படியெ
ன்றால் ஆதிமூலீசர் திருநாட்டிலே வாராநின்ற
நொண்டியானவன் சுவாமியாருடையத் திருக்கோ
விரிலே ஆதிமூலீசரைக் கண்டு வணங்கிச்
செல்லுகிறான் பாராக்கு

7. தாடைத் தோந்தான தந்தனானா தாதனானத்
தொந்தா டைத்தந்தனானா
சோதியேபிறை சூடியாரே யிரு
துண்டான காலுங் கையும் உண்டாக்குவீரே
ஆதிமூலீசரும் நீரோ உம்மை
அடுத்தேன் எனக்குவசம் கொடுத்தருள்வீரே
அஞ்செழுத்தை நெஞ்சினிற் குறியேன் – உம்மை
யல்லாமல்கால் கைதா வல்லார்களறியேன்
வஞ்சக தொழில் புரியச் செறியேன் – சத்தி
வர முறை ஆதிமூல சாமி உனைப்பிரியேன்

உம்பர்கள் பணியும் பெருமானே - யினி
உன்னைஎல்லால் வேறு தெய்வம்
தன்னையறியேனே
நம்பினேனே உன் பாதத்தைத் தானே – கங்கை
நடக்க வருள்வாய் நினது அடைக்கல மாய்தானே
காரங்கதாரனுக்கு கைகாலை யின்று
தரித்ததுவளர திட்டம் குரிப்பதுபோல
பாரெங்குமளியவங்கண்ணலே இருடைய

8. பார்த்தருள்வாய் ஆதிமூலமூர்த்தியென் மேலே
கடினகனவிலெழுந்தேன் – எங்கள்
கரை கண்டேன்கானுங்கை நறுக்குண்டு வந்தேன்
இமை உனக்கே புகுந்தேன் - யினி
அமையு முமையுதித்து சமை மெல்ந்தேன்
தலைகவிழ்ந்திருந்திடலாச்ச – ஊர்
தானெங்கும் திருடியென் மானங்கள் போச்சு
உலகத்தில் பார்த்தவற்கு லுச்துயினி
வுட் பொன்னா சொன்னேனுன்றன்
அளிப்பதே யேச்சு

சிறுத்தொன்டன் பூசைகள் மெய்யா – பல
சின்னமானது ண்டம் கூட சொன்ன தென்ன
தெய்வோ
அறுத்திட்ட காரிகை வளர்த்தையா – என்னை
ஆதரிக்க வேணும் முவைத்தரித்தவய்யா
அம்பாள் அமுர்தவல் தாயே – எங்க
ஆதிமூல யீசரிடம் பாதி கொண்டாயே
கொம்பானமுகனைப் பெற்றாயே – காலுங்
கையுங் குறைந்ததும் வ்ளர்ந்திட
வர்மந்தருவாயே –
தானந்தேந்தானந்தமானா

நத்தவெண்டு திரு

9. மூலநாதா ஆதிமூலநாதா – உன்னை
முழுதும் நம்பினேன் ஆதிமூலநாதா
ஆலகால விஷம் உண்ட நாதா - சில
காமனை எரித்தப் பிரசண்ட நாதா (மூலநாத)
ஆடவறியேன் உன்னைப்பாட வறியேன்–உந்தன்
அன்பொடு நாடனும் தினமுங் கூடிவறியேன்தேடி
உன்பாதத்தை மலர் சூடவறியேன் – குலத்
தெய்வமென்றனு தினமும் நாடவறியேன் – (மூல)
நகைத்துத் திரிபுரத்தை யெரித்தவனே – யன்று
நமனை யொருத்தரம் சங்கரித்தவனே
பகைத்து புயினையினி தளை உரித்தோனே –
அருள்
பார்த்தருளவேணும் கொன்றை தரித்தவனே(மூல)
ஆதார முன்னையல்லால் வேறேது – யென்னை
ஆளாதிருக்கவந்தவரேது
பாதாவிந்தமன்றிட் பேரேது – உன்னைப்
பணியும் பத்தருக்கிடர் வாராது
(மூலநாதா – ஆதி மூலநாதா)

வசனம் :

இப்படியெல்லாம் ஆதிமூலீசர்
வணங்கானின்ற நொண்டியைப் பார்த்துச்
சபையார் கேழ்ப்பது
ஆதிமூலீசர் நாட்டில் அணுகிய நோக்குகேளுன்

சாதியே துன்பே ரேது தந்தைதாய் உந்தன்னூரை
தீதில்லா துடைக்குக் கையால் வேதினால்
சேதம் வந்த
தோதுவாயிதனை யெல்லாம்
ஒன்றெளியாமல்தானே

வசனம் :

அகோவாகும் பிள்ளாய் நொண்டி
யிந்த ராச சபையிலே வந்து பாடி யாடிக்
கொண்டாயல்வேற அதுவு மெத்த
சந்தோஷமாச்சுது
உன்னைப் பார்த்தால் ராசாக்களாண்மயிலே
கன்னக்கோலை வைத்துச் சோரஞ்செய்து கை
காலறுப்புண்டு வந்தவனைப்போலே காணுது
அப்படி
ஊனமானால் சொல்லும் பிள்ளையாய் நொண்டி
ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள்சபை
யாரே

தரை மெய்க்கும் வேறு : தரு

10. ஆதிமூலர் வரையில் கொலுவிருக்கும்
துரைமக்களே ஒன்று சொல்லக் கேளீர்
சதிருடன் யாருஞ் செய்யா விதி செயத்
திருட்டைநான்
பதியில் திருடிப் பெயர்ப்படைத்தேனோ

காரொடுங் கந்தத்தர் யாரோறறிந்திடவே
சேரோடுங்கோவணமுந்திருடவில்லையோ
கந்தனுங்குறவன் பெண்ணை அந்தரங்கக்களவில்
வந்துசிறை யெடுத்திட்ட வார்த்தையும் பொய்யோ
படியுண்ட மாயன் வெண்ணெய்க்
கடையுண்டதைத் திருடி
அடியுண்டதையுலக மறியாதோ
பாடிக்குளாயர் மங்கை ஆடைத்திரள் திருடி
ஓடிக்குருந்தின்பின்னும் ஒளிக்கவில்லையோ
மண்டலத்தில் நானொருவன் நொண்டியானவகை
தன்னை
கண்டி கட்சியாகச் சொன்ன காவலரே
வானோரில் அங்கப்பமு தானோரில்லையோ
அதை
நானே சொல்லுகிறேன் கேளீர் சபையோரே
வேதன் விதியினாலே கால்கைசேதமானேன் –
அந்த
வேதன் தலையிழந்த விந்தை கேளீரோ

11. வெய்யவனும் வீரபத்திரன் கையினாலே
முகத்தறைப்புண்
டய்யமாகத் தந்தம்ப முதான தில்லையோ
பார்க்கவனும் பண்டுவதி மார்க்கமதனாலேவிழி
தோற்க நின்ற தரியீரோ துரைமாரே
பாரினில்ல் பிடித்த வீரனுக்கு வேற்றி பெற்ற
மாரனுக்குடற்பழுது வந்ததில்லையோ
சனியின் பகையினாலே முனையுங்கலந்தேனந்த

சனியனென்னைப் போல நொண்டிதானல்லவோ
அண்டருக்கமுதளித்து விண்டலத்திலே உலவுக்
திண்டிரா சந்திரனுடல தேய்ந்ததில்லை யோ
அருக்கனிரதமுடியிருக்குமருண னுக்கு
உரைக்கிறேன் யிருகாலுமூனமல்லவோ
உக்கிர செலரூப னான அக்கினி பகவானுக்கு
கைக்குள்ளே பழுது வந்தகதைகேளீரோ
ஊனமது பார்க்கப்போனால் நானொருவன்
மாத்திரமோ
வானவரின்ன முண்டு மன்னவர்களே

வசனம் :

அகோவாரும் பிள்ளாய்
நொண்டி உன்னைத் திருடனென்று சொன்னால்
பரமேசுவரன் முதலாகிய தேவர்களையெல்லாம்
திருடனென்று சொல்வந்தாய். உனக்குக்
காலுங்கையு முனம்வந்தவயணமே தென்றால்
பிரமன்முதலாகிய தேவர்களை யெல்லாம்
அவைய
வங்கள்பழுது வந்தயாரே யெடுத்துச் சொல்ல
வந்தாய். அதவுமெத்த சந்தோஷமாச்சுது.
இப்பால் உன்ஊரும்பேரும் கைகாலறுப்புண்ட
துஞ் சொல்லும் பிள்ளாய் நொண்டி
அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுஞ் சடையாரே

விருத்தம்

முன்னவனெங்களாதி மூலங்கேகள் வாழும்
சன்னதி முன்னே கூடிச் சபையில் வாழ்பவரே
கேளீர்
என்னுட குலமும் சீரும் யிருந்திடுகையும்பேரும்
கன்னமிட்டதுவும் என்கைக் கால் குறைந்ததுஞ்
சொல்வேன்

தரு

12. தந்தனானாதானானா தந்தனானா
தனாந்தனானா
பூமிமேலுள்ளசோர சொல்லாம் வந்து போதிக்
கதிர்க்குங் கள்ளக் கோத்திரத்திற்
ராமநாத புரந்தனிலே சொக்கநாத
மரவ ரெந்தன் தாதை கண்டீர்
என்னோடுடன் பிறந்தாரைச் சொல்ல
யின்னுமிருவர்கள் பின்னுமுண்டு
அன்னோர்க்கு முன்னோன் நான் – கள
வளுமென்பேர் சோசக் கோளரிதான்
என்னேரிலையவன் பேர்க்குடி
கேத்த திருட்டுக்கு வாய்த்த பு
பின்னோன் பெயர் கேளீர் – கெடி
பெத்தகள்வ னூர் கூத்ததாரை
மும்மூாப்திப் போர்க்கூடி நாங்கள்
மூவருஞ்சோரனூர் காவியங்கள்
யிம்மாத்திர மென்னுங் கறைத்
தெரிந்திட்டறிந்தோஞ் சொல்த் தெட்டறிந்தோம்

மந்திரவாதங் கோகரணம் மாமாய வித்தை
யிந்திரசாலவித்தை எந்திர சூனியக் காரங்கள்
குண்டம்யிடிவிலக்கு சொக்குப் பொடிமயக்கு
மோகனத் தொழிலஞ்சனங்கள் – யெதிர்
மோடன மந்திர உச்சாடனங்கள்
வாகுபெற்றிடுங்தம் பனங்கள் - யின்னு
மற்றுள்ள வித்தையும் கற்றறிந்தோம்
கூத்தவித்தைத் திறமை யெல்லாம் சத்தோ
கையாடி சோதனை செய்யாமல்
பெத்ததினா லென்னபல னென்று
பின்னோரிருவருஞ் சொன்னார்கள்
நல்;லதென்று சம்மதித்து – இந்த
ஞாலத்துள்ளோர் மெச்சுஞ் சேலத்திலே

13. வல்லமையாய்க் கூடிக் கொண்டு – நாங்கள்
வந்தோ மொருவரும்பிந்தாமல்
கடைவீதிதனில் வந்தோம் - யிதில்
கைக்காரனா ரென்று கைக்காளை
விடையர்பலங் கேட்டறிந்தோ – முத்து
வேலப்ப செட்டியென்றோலக்கமா
பல நாளங்லுர் தனிலே ஆரும்
படைக்காத காசுக் கடைக்காரான்
விலைமேல்பாரமும் பராமுகமாய் மெத்த
மேட்டிமையாய்க்கடை போட்டிருந்தான்
ஒக்கத்தனித்தனியே நாங்கள்
ஊமையைப் போலலொரு சாம மட்டும்
பக்கத்தில் மூவருமா லெக்கு

பார்த்திருந்தோங்கட்டிக் காத்திருந்தோம்
கடைதான் கலைந்த பின்பு - பையைக்
கட்டிக் கொண்டே வீடுகிட்டிக் கொண்டான்
துடரும் சனியனைப் போல்வந்து
சுற்றிக் கொண்டோம் பையைப்பற்றிக் கொள்ள
சொக்குப் பொடிக் குணத்தைச் – சற்றே
சோதிக்கவே அள்ளிப் பாதிக் கொண்டு
கைக்குளெடுத்தவன் மேல் – வாடைக்
காற்றெதிரே நின்று தூற்றிவிட்டு
நடந்தோம் நடந்தோம் உடன்வீட்டு

14. நாய்போல் வளர்த்த கிடாய்போல
துடர்ந்தான் அவன் எங்கள் பின்னே அந்த
சொக்குப்பொடி செய்த முக்கியமெல்லாம்
தெரிந்தந்தக் காதூய்மையை – நாங்கள்
தெத்து கடந்த பின் சுத்திக் கொண்டு
பரித்தேனதில்லுள்ள தெல்லாம் – மூன்று
பங்காக்கிக் கொண்டங்கே தங்காமல்
வந்தோம் வருமளவில் – வேலூர்
மார்க்கங்கண்டோமப்போ பாற்காரனும்
சிந்தாமணிப் போலே – குணத்
திக்கெ முந்தானந்த பக்குவத்தில்
இனிக் கூடி மூவருமாய் திரிந்
திட்டால் திருட்டது காட்டா தென்றே
தனித்துக் களவு செய்ய – மனத்
தன்னிய வரவருன்னிக் கொண்டு
நிதியைக் களவு செய்ய – டில்லி

நிருபனரண்மனைக் கொருவன் சென்றான்
குதிரை தனைத்திருடத் தற்கே
குமய் கோணத் தொரு தம்பி சென்றான்
ஒருவன் தனியே நான் – எங்கும்
ஓடிப்பெரும் பாதைக் கடிக் கொண்டு

15. திருவாமூங் கச்சியிலே – வந்து
சேர்ந்தேன் மனங்களி கூர்ந்தேனே
வாகாந்த சன்னதியில் – சுக்கிர
வாரத்திலே அந்த நேரத்திலே
ஓகாம் பாநாதர் – தம்மை
யேற்றி வணங்கியே போற்றி செய்ய
போனேன் பெலிபீட முன்னே சேரப்
பூவையைப் போலொரு தேவடியாள்
மீனேர் விழிமாதா – வெள்ளை
வீசிவர நயம் பேசிவர
முத்து வல்லிக் காமாட்சி - வெகு
மோகவல்லிஅனுபோக வல்லி
சித்திரவல் தங்காமுத்து - சின்ன
செல்லமுத்து நய நல்ல முத்து
சீதை சிவகாமி - செறு
செண்பகப் பெண் பெத்தப் பெண்பிள்ளையும்
கோதைக்குண மாலை – வஞ்சிக்
கொம்பனையாள் விழியம் பனையாள்
தையாள பிராமி - என்றுந்
தாதியரும் சில தூதியரும்
மெய்யான ஊழியங்கள் அவள்

வினப்பந் தினம் பண்ணி வர
மட மாமயி லெனவே - நிர்த்த
மண்டபத்திலே வந்து தெண்டனிட்டாள்
நடமாடும் பெண்ணமுர்தைக் – கண்ணில்

16. நானுங் கண்டேன் அவள் தானுங் கண்டாள்
கண்டேன் கனங்தனமும் - விழிக்
கண்டையும் பூமுடிக் கொண்டையுந்தான்
தண்தேன் துளிர்ப்பது போல்மென்ற
தம்பலஞ் சிந்திய செம்பவள
வாயும் பிறை நுதலும் – முத்து
வாண்கையும் இட்ட பூண்கையும்
தேயுந்துடியிடையுங் கொண்டு
சிந்தை கலங்கியே நந்துரகி
நதியோ திலோர்த்தமையோ புவி
கங்கையோ யென்றுஞ் சங்கையற
எதிரே நெருங்கி வந்தானப்பேய்
சென்ன வென்றேன் மோகன பின்னென்றாள்
மய்யல்குறிப்பறிந்தாள் – வீட்டில்
வாருமென்றாள் உட்காருமென்றாள்
செய்ய மலசனைமேல் – வைத்து
சீராட்டி சுகம் பாரட்டினாள்
கனிவாயிதழ்ப்பருகி - யென்னை
கட்டிக் கொண்டாள் முத்தும்யிட்டுக்கொண்டாள்
பன்னீர் சவாதணிந்தாள் – சுருள்
பாதிதந்தாள் மடி மீதிருந்தேன்
இருந்தத்தை யானறிவேன் – செய்த

17. தென்னைன்னமோ வதன்பின் னறியேன்
மகுந்துண்டவர் போல – நான்
மயங்கிகலவி முயங்கலுற்றேன்
கலவி முடிந்த பின்பு - என்னை
கையாரக் கட்டிக் கொண்டையா வென்றாள்
பலநாள் தவம்புரிந்தேன் – அந்தப்
பாக்கியம் நீ வந்து வாய்க்கப் பெற்றேன்
என்றாள் என் கக்கத்திலே – வைத்
திருந்த முடிப்பைத் தெரிந்துக் கொண்டாள்
சென்றாள் தன் தாய்க்கே - யிந்த
சேதி சொன்னாள் ளந்த சூதுக்கள்ளி
சதிகாரமாயி அவள் – கெட்டத்
தாய்க் கிழவி பொக்க வாய்க்கிழவி
கதவோரந்தன்னில் வந்தாள் – என்னைக்
காணும் பொழுதினி நாணங் கொண்டாள்
நரைத்த தலை அசைய – மொழி
நாப்பதறக் கிழவி மூப்பதனால்
இசைத்து கனத்திருமி - மாமி
எட்ட நின்றே சொல் தெட்டவந்தாள்
மகராசன் நீ யொருத்தன் – இங்கே
வந்ததேதோ பொன் தந்த தென்றாள்
செகராசர் வந்தாலுங் - கிட்டிச்
செரோ மென்றாள் யெட்டிப் பாரோ மென்றாள்
பணமேது காசேது – உந்தன்
பட்சமே பொன்னூறு லெட்சமென்றாள்

18. குணமே பிரதானமாய் – நாங்கள்
கொண்டிருந்துன் கீழ்ப் பெண்டிருப்போம்
மகளும் அடியேனும் – வீடு
வாசலுந் தேடிய காசுடைமை
சகலமும் உம்முதென்றே - என்னை
சாட்டிச் சொல்க் குரங்காட்டிக் கொண்டாள்
விலைமாதர் போலல்லவே – மகள்
மேதையென்றாள் மனக்கோழையென்றாள்
வலமோடிடமறியாள் - சின்ன
மடமையென்றாள் கார்க்கக் கடமை யென்றாள்
கட்டிமகள்கக்கேத்த ஆசைக்
கண்ணாளா நீ மோடிப் பண்ணாதே
எட்டோடிரண்டறியாள் – மகள்
யேழை யென்றாள் மெத்தப் பேதையென்றாள்
காயக்கவிதைத்தையினால்க் – கல்லுங்
கல்லுங்கரைந்திடச் சொல்லுகின்ற
மாயக் கிழவியினாள் – என்
மதியிழந்தேன் கைநிதியிழந்தேன்
கானார்க் குழலமடவார் – செய்தக்
கள்ளத்திவிடாமல் கையிலுள்ளதெல்லாம்
நானூறும் ஐந்நூறும் வாரி
நாளெட்டில் தோத்திட்டேன் ஔிதமாய்

19. பைதானிருக்க மட்டும் அதைப்
பார்த்தென்னை வீட்டினிந் சேர்த்தழைத்தாள்
கைதானிளைத்த பின்பு - போடா
கள்ளா வென்றப்பாலே தள்ளிவிட்டாள்

மனதுதடுமாறி பின்னும்
வாசல் நின்றேன் சினத்தேசுகின்றாள்
தனதாகச் சொன்ன தெல்லா – முழு
கற்பனையோ அயன கற்பனையோ
விழலுக்கு முந்துலை தானிட்டு
வீணிறைத்தோம் வேசி நாணயத்தை
பழகித் தெரிந்தோமென்றே - காசிப்
பட்டணம் விட்டப்பா வெட்டச் சென்றேன்

விருத்தம்

கச்சிப்பட்டணத்தி னெல்லைக் கடந்து
வேசியரைச் சற்றும்
இச்சிக்க வொண்ணா தென்றே
யெண்ணியே கன்னக் கோலை
மச்சிட்ட அரண்மனைக்குள்
வைத்து மன்னவர்களெல்லாம்
மெச்சிக் களவு செய்தவிபரம் நான்விளம்புவேனே
தனனாதனதனனா – தனிடைதனானா
தனத னதனனா தனதனன்னா
திருட்டுத் தொழிலுக் கென்னைத் தான்
ஆண்பிள்ளைச் சிங்க மென்றுரைப்பாரெங்கள்
வங்கிரத்துள் ளோர் பொட்டுக்
கொடுத்தருமொவ்வார்
சூானென்றும் பேரும் படைத்தேனிந்தப்
பாரெங்குமே

20. கரிபரிதனைத் திருடுங்- கன்னடக் காரக்
கண்டனென்பவருக்கொரு முண்டனானே
திரவியந்தனைத் திருடுஞ் – செகத்துளத்
திருடருக்கு நானொருபுருட ரத்தினம்
பகட்டுமகளவுத் தொழில் தான் – நானிந்தப்
பாரெங்கும் பிச்சையிட்ட பேருக்கென்று
தகட்டுக்குளேந்திரமொன் – றெழுதியென்
தலைக்குள் வைத்தேன் திருட்டுப் பக்க வென்றே
பாதாளந் தனிற்கிடக்குந் திரவியம் – பார்த்தே
தெரிந்திட வொரு மந்திரமறிவேன்
வேதாள பூதங்களை மட்டுக் கூட்ட
வேறறிவே னிதை யாரறிவார்
விடிய முன்போச ராசா – மகள் தன்னை
வேண்டி மஞ்சத்தோடு கோட்டைத் தாண்டி யெடுத்து
கெடிபெறுக் காலுக் கண்டனென்றுங்
கேட்டுமிருப்பீரவ னென் பாட்டனாகும்
பருத்துடன் பூரிக்க வே – நெற்றியில்
பலதினந்தோறு மொகு திலதமிட்டு
உருத்தெரியாமல் வந்து – ராயர்க்கலத்
துண்டவனுமெங்கள் வீட்டுத் தொண்டனாகும்

21. கருவிய டில்லிப் பாட்சா படுக்கும் பொற்
கட்டிலைத் திருடக் கண்டு வெட்டித் துண்டமாய்
யெறிகின்ற வேலையினு வுந்தாட்டுக்
கீாலிலை யென்ற கள்ளர்போனானே
பொய் மொழியாப்பு தலைவன் – ஆட்டூண்ப்

பொசிப் போமென்றுரைத்திடு – அசுப்பதனை
கைமழைதனைத் தூவுங் – தொட்டியக்
கள்ளன் மகளுக் கருமைப்பிள்ளை நானே
குலமோ மறவர்குலங் கள்ளர்தங்
கோத்திரங்காணிது மாத்திரமோ
தலமோ சொல்ல வென்றால் – கள்ளச் சாதி
புறந்தரமனாதபுரம்
அஞ்சே னொருவருக்குந் - திருடிடத்
தகைப்பட்டாலு நெஞ்சந் திசைப் பாகி
கெஞ்சே னொருவரையும் – செகமெங்குங்
கெடிபட்டதும் மெத்தத்து டிப்பட்டதும்
துசையாது சைகளெல்லாம் – எனக்கொரு
துரும்புபோலே தோற்றும் யிரும்பெனவே
கரையா மனதையெல்லாங் கசைக்கவே
கையிலே யிருந்தந்த மையுமெடுத்தேன்

22. சொக்குப் பொடியெடுத்தேன் – குளி
சைக்கிளிலுமீத்தெடுத்தேன்
உச்சி உருமத்திலே – ஆருக்கும்
தெரியாமல் வீடு தொறு
மச்ச மறந்திருடவே பச்சிலைகளும்
வேருக்கள் நாலாறும் மூகை
விதங்களில் பத்தெட்டு மிதம் பெறவே
எடுத்தடி மடிக்குள் வைத்தேன் – நெற்றியில்
எழுதும் திலகத்தையும் தொழுதெடுத்தேன்
மிடுக்குளத்துட்டுத்தடியும் – நல்ல சுப
வேளை பார்த்தெடுத்துத் தோளில் வைத்தேன்

முறியாப் பொரும் பூட்டு மளுக்கென்று
முறித்திடும்பச் சிலைகளைப் பறித்துக்
கொண்டேன்
அறியாப்பிள்ளைகள் போல் வேட
மென்றாக்குங் கிரிகை யொன்றும் தூக்கிக்
கொண்டேன்
சந்திர கிரணந்தன்னில் வெண்ணெய் நல்லூர்
தாண்டவப் பத்த னென்னை வேண்டிச் செய்து
விடிய முன்போச ராசா – மகள் தன்னை

23. சிந்தை மகிழ்ந்து கொடுத்தக் கன்னக் கோலை
தொண்டனிட்டுறைஞ் சிவலங்
கொண்டெடுத்திட்டேன்
பேறங்கீயூர்க்கருமான் அவன் மனம்
பெறுக் கோடளித்த கத்திரிக்கோலைச்
சோரங்கள் பக்கவேறே - நான்வலஞ்
சூழ்ந்து முக்காலுஞ் சென்னி தாழ்ந்தெடுத்தேன்
எட்டொண்ணா மதிளுங் – கடக்கறூ
லேணியெடுத்தேனிருகை பாணியெடுத்தேன்
தொட்டுச் சனிகண்டு செய்தேன் – என்னுடை
சோளிகை தன்னைத்தருடாரி மெடுத்தேன்
தஞ்சாவூர்க்கு சங்கந்தடியில் திட்ட
சாத்திரிய முல்லாமும் – ரமும்
கஞ்சா குடுக்கை முதல் – தேத்த
கம்பளி தன்னைக் கூடக் கும்பிட்டெடுத்தேன்
எடுத்தேன் ஆயுதமெல்லாம் - திருடுதற்
கேத்தவிடமே தென்றெண்ணி பார்த்துக் கொண்டு

தொடுத்தேன் ஆண்டி வேடம் – அப்போ
சொல்லித்து வலத்தி லொரு பல்க் குரல்தான்
பார்த்தேனதை ஆய்ந்து உடனே
பதத்திடுங்கள் வென்று கலக்க மறப்
பேர்த்தோடி நடந்தேன் – நல்னன்

24. பிடரிப் பிடித்துத் தள்ளுந் துடர்விதியால்
சாலை வெட்டியைப் பிடித்தேன் – அந்தத்
தடந்தனில் வெகு சனம் நடந்தது கண்
டேலவும் வர்கள் பின்னே – கடிக் கொண்
டெத்டதி சையும் புகழ்க் காளத்திதனில்
வந்தேன் அப்பதியில் - திருநாள்
வழங்கியதும் வல விழுங்கியதும்
சந்தோஷமாகக் கண்டேன் - திருநாள்
சந்தடியிலே திருட்டுப் பந்தடியைப் போல்
வாய்த்திடு மெக்கெனவே – கோடிப் பொன்
வந்தது போலே நினைத்து சந்துவழிபோய்
ஆத்திப் பனை அடி - அமர்ந்த குளத்தடி
ஐங்கரனைக் கண்டு நான் கும்பிட்டு நின்றேன்
தொழுதப் புறம் நடந்தேன் – ஊர்கார்க்கும்
துற்கையுட சன்னதியில் உக்கிறங்கண்டு
பழுத்திடுமலரால் – அர்ச்சனை
பண்ணிக் கொண்டப் போ தொன் றெண்ணிக் கொண்டு
சேணாடர்கள் பரவும் –வடிவுள்ள
சித்திர னூர்பிரண பத்திரகாளி

25. வீணாகச் சொல்ல வில்லையிப் புவியில் மே
துக்கப்படுங்களவு கைக்கப்பட்டால்
உன்னாலைய மதிளுஞ்சிகரமும்
உரை மாத்திரிய பத்தரை மாத்தால்
பொன்னால் மேய்ந்திடுவேன் - யில்வார்த்தை
பொய்யல்ல வம்மா கிரபை செய்யெனச்
சொன்னேன்

சொன்ன மொழியைக் கேட்டு
கழல் பெருத்த தொழிவெட்டினால்
பத்திர காளியு ரைத்தாள் - யின் நிலம் த்து
பகாரி - தேடிய பொன்
னெட்டிப்பழ மென் னெஞ்சைக் கொட்டிப்படுத்து
அல்ல வென்றே நினைத்தால் – கைகாலுக்
காக்கினை வருமது யோக்கியமல்ல
இல்லையென் றோர்க்குதவா வீட்டினில்
என்ன பொருளிருந்தாலுங் கன்னமிடென்றாள்
அல்வரந்தனை வாங்கிக் – காளத்தி
அப்பரைக் கண்டேன் காளவுக் கெப்படி நீயுஞ்
செவ்வரந்தன்னைத் தருவோ யென்று சொல்ச்
செவித் தேன் சந்தடியில் கடவித்தானே

26. மருக்காவனம் சூழம் – வீதியில்
மாவாமரிஷி பதிதினி மேலேறி
திருக்காளத்தி நாதர் – அஞ்சாந்
திருநாளில் பவனி வரும் நாளில்
அரதர வெண்படகு மடி தொழு
தன்பபாயருள் புரி யென் படகும்

சிரமிசைக்கரங் கடப்பி நின்றுளத்திற்
சிந்திப்பாருங்கண்டு சந்திப் பாரும்
இருவினை துடரறுப்பா – யென்றும்மூந்
தெழுவாகு மோத் தொழுவாரும்
திருகுவை பரகதியை யென்று வினைத்
தணிவாரு மோடிப் பணிவாரும்
இப்படியாகவேதான் – அனைவரு
மேத்திக் கொண்டென் னென்னமோ பேத்திக்
கொண்டாள்

அப்பொழுதினிற் தானே விந்தையோ
டாரியக் கூத்தாடி னாலுங் காரியத்திற் கண்
வையாதவரை யெல்லாம் புவிதனிற்
மக்கட் பதரென்றே ன் றே சொல்லத் தக்கதாகும்
அய்யா அவரவர்கள் கேழ்க்கிற
அந்தவரமே லெனக்குச் சிந்தனையில்லை
எனக்கொரு மனு வேணு மது நீ
ரென்ன வென்று மலையாதீர் பின்னை
யொன்றல்ல
நினைத்தது கைகூடவே – அனைவோகும்
நித்திரையிலே மயக்கம் பெற்றிடச் செய்தால்
தேவரீர்க் கிருபையினால் மனக்குறை
தீர்த்துக் கையாலான மட்டும் பார்த்துக்
கொள்வேன்

27. ஆவலால் செய்யுங் களவை - நீரு
மரியாது போருந்தால் பெருமைப் பொது
மைய னென்றேனப் பொழுதிற் – காலத்தி

யீசர் பவனிவந்துல் வாசமதாய்
சென்றார் மண்டபத்தில் திருநாள்
தெரிசனஞ் செய்ய வந்தப் பரிசனங்கள்
அவரவரிருப்பிடத் தை நாடிப் பங்
கடுத்துக் கொண்டேயசந்து படுத்துக் கொண்டார்
கவனம் வேற தனாலோர் முழுதுங்
காவல்காரன் போலே அந்தக் கோவிலைச் சுத்தி
வந்தேன் துண்டிவெறிவோர் – மிதப்பிற்
கண்வைத்தது போலலே திருட்டுச் கிச்சையும்
வைத்து
பொந்தாந்தை தனைப்போலும் – இமையவர்
புங்கவர்கள் பார்வைபோலுமங்கவர்கள் மேல்
பார்த்துக் கொண்டே நடந்தேன் – மண்டப்

28. படியுலுங் கொடிக்கம் பத்தடியிலு மல்லூ
ஊர்த்தெரு வீதியிலும் – தேரடி
ஓரத்திலும் பிர காரத்திலும்
இனத் தொடும் பிரியாமல் – அவரவர்
யிட்ட உடைமைக ளொடுங் கட்டிப் படுத்தார்
மனத முக்கில்லாமலே குறட்டையும்
வாங்கிக் கொண்டே அசந்து தூங்கிக் கொண்டார்
கத்திரிக் கோலைக் கையிலெடுத்தேன் –
மனதினில்
நித்திராத்தேவியைத் தானுந் தோத்திரஞ்
செய்தேன்
வைத்தபொருளெடுப்பவர் போல் – உருப்படி
பத்துலட்சத்துக் கதிகஞ் சுத்திகக் கொண்டபின்

கையது சக்க மட்டுங் கத்தரிக் கோலைக்
கையாடினேன் யிரக்கம் வையாமலே
வெய்யவன் உதிக்குமுன்னே கோவில்விட்டு
வெளிப்பட்டேன் மனதுக்களிப் புற்றனன்
(தன்னாதனதனனா)

விருத்தம்

களித்தபின் யிதனையெல்லாங் கச்சிமோகன
மின்னாளுக்
களித்தனமாகிற் கூடி அனைவதற்கிணை
வாளென்றே
சுளித்தவள் மன்பவு வைத்த
சொல்மறந்தாசையாலே
யகா ஒளித்து முன்நொண்டி வேஷம்
ஒளித்துமுன்னுருவு கொண்டேன்

தரு

29. தெந்தினதினதினனா தெந்தினாதினாதினா
தெனானானா தெனானானா

ஆண்டி வேஷம் விட்டேன் னானோ
டாண்டியா வதுந் தோன்றாமல்
தாண்டித் தலை விதியால் – கச்சித்
தேகையர் செய்திடு மாய்கையினால்
பாண்டித மென வறிந்து முன்னே

படுத்தின பர்டையும் யெடுத்தெறிந்து
வேண்டிய உடைமை யெல்லாம் – பொழுது
விடிந்த பின்னேடுத்து முடிந்து கொண்டு
மூட்டைய தாய்க் கட்டிக் – கச்சி
மோகன மின்னா ளாகமெய்க்கக்
காட்டிட வேணுமென்றே - நானொரு
காணிக்கைப் போற் கொண்டாணிக்கையாய்
பாட்டொன்று பாடிக் கொண்டு – நடத்தெரு ?
பாதை சென்றே யொருதாதி கண்டு
வீட்டினிலுள் புகுந்தாள் – மோகன
மின்னாளுக்கிது சொன்னாளே
ஆச்சியென் முகதாச்சி - நம்முட
அத்தானுன் மேல் பித்தாகி
கூச்சமதில்லாமல் மூட்டையுங்
கொண்டே வாறான் கண்டேநான்
வாச்சது நமக் கெனவே சொன்ன

30. வாக்கறிந்தே அந்த தாய்க் கிழவி
நாச்சிமுத்த பிராமி - நீங்கள் கை
லாகுவிங்கழைத்தேரு மென்றாள்
என்றவள் சொன்னபின்பு ஆலாத்தி
ஏந்திக் கொண்டிருவரும் பூந்திருப்போம்
நின்றனர் அப்போதில் நானும்
நெருங்கினன் அவள் தெரு மருங்கினிலே
சென்றதோ வித்தனை நாள் - சித்தந்
திரும்பிட வெனச் சொல்க்கரும்பு மொழி
குன்றெனு முலைமடவாள் – உம்மைக்

கூப்பா(டு)றாமளென்று காப்புமிட்டாள்
அழைத்தா ளென்றவுடன் பட்டத்
தானை மேலலேறி னானெனவே
செழித்தேன் மெள்ளமெள்ள - வீட்டினிற்
சென்றேன் கண்டாள் யின்றல்லவோ
பிழைத்தேன் வாருமென்றாள் – அந்த
பெருமையி லொரு புயமிருபுயமாய்
தழைத்தே னெழுந்திருந்தாள் – நானுந்
தன்னைமறந்திது சொன்னேனே
ஏந்தானெழுந்தீர் மெத்தையில்
விருமிருமென்றங்கருமையதாய்
நான்தான் சொன்னவுடன் புருஷரை
நம்ப வொண்ணாதென்றென்பது போல்
காய்ந்தார் நட்டாத்திற் – கைவிட்ட

31. கணவனை வசப்படுத்த வஞ்சினை மொழி
தாய்க்கிழவி கிட்டவந்தனள் – என்மகள்
உந்தனைவிட்டஞ்சடைந் தீண்டறியாள்
அன்னமும் அருந்தறியாள் விழிபொருத்தறியாள்
மஞ்சளுங் குளித்தறியாள் – வேறோர்
மாப்பிள்ளைமா ரைக் கைக் கூடப்பறியாள்
சீவாள் குழைமுடியாள் – பாக்குத்
தின்னாள் பழகிய வன்னாளும் தொட்
டாவேசம் போல தலை சுத்தாடுவாள்
உந்தனைத் தேடுவாள் பின்
பூவே சூடறியாள் கெந்தமும்
பூசறியாளே ஒரு காசறியாள்

சாவாமற் கோத்த மீன்போல்
தளர்ந்தாள் யென்மகள் உலர்ந்தாளே
பூராயக் கிழவியிப்படிப் போதனைப்
பண்ணினள் சாதனையாள்
வாராய் மருமகனே நானுன்னை
வாசல்வரா தென் றேசினதும்
சாராயக் குடியால் உன்னைச்
சாத்தியே வாய்மதம் பேத்திவிட்டேன்
ஆராய்ந்தறியாமல் – மகளைவிட்
டகல்விரோ வென்று புகல்வாளே
அகலவும் விடுவர்க் ளோ – உனைப்பிரிந்
தன்றுமுதுல் கொண்டின்ற ளவும்

32. மகளுக்கு மெத்த னுக்கு மடிபிடி
வழக்கல்லவோ உம்மை அழைக்கச் சொல்
சகலமுமறிந்தீர் – என்னுட
தய்யலைக் கடி உன் னய்ய மறச்
அகமனுபவித்தி ரெண்றே - கிழவியுஞ்
சொல்க் கொண்டேகினள் யில்ல த்திலே
மாமியாரும் போ னாள் – துரைச்சியும்
வந்து கொண்டொருமுத்தந்தந்து கொண்டாள்
சாமி நீ யென்ற யிருந்தேன் - யிப்படிச்
சதி செய்வை யென்பதை யறியாமல்
காமலாகிரியினாலே - உந்தனைக்
காணாமல் பணி பூணாமல்
ஓமலுக்காளா னேன் – என்னுட
உருதியுந் திருவுள மறியு மென்றாள்

கோணாமதிமுகத் தாள் பின்னையுங்
கூறுவள் தினந்தினந்தோறும் மென்னை
காணாதிருந்தாயே – உன்மனங்
கல்லோ அன்பு சற்றில்லா தோ
ஆணாய்ப் பிறந்தவர்க்கு - யிப்படி
அழுத்தம் வந்தா லென்னெழுத்தல்லவோ
விணாய்த் தான் பழகி இத்தனை
வேதனையாச்சுதென் றோதினளே
இன்னமும் பலவிதமாய்ப் பாசாங்
கெடுத்துரைத்தாளே அருளுங்
கொடுத்தணைத்தாள்

33. மன்னினள் சேலைதன்னை – பொன்னரை
மானில மென்வசந் தானளித்தாள்
பின்னனளிரு காலைக் கொங்கையைப்
பிசைந்துப் பந்தடியென வசந்துக் கொண்டேன்
என்னடா சாமியென்றே மேல்பாய்ந்
தேறிக் கொண்டே தொழில் மாறிக் கொண்டேன்
கன்னலும் மொழிச்சரியாள் –கதும்பை
கல்ன பின்னதழ்க் கெல் வைதந்தாள்
சன்னகம் வந்தவர் போல தாடனக்
தட்டியபின் குரலெட்டிளித்தாள்
பன்னகப்படத்திடைவாழ் மனிதனைப்
பத்திய பின்பொரு முத்தமிட்டாள்
என்ன சொல்வேன் தைநானிகுவர்க்கும்
யேகமதானது போகமுமே
யேக போகத்தாலம் பாதகீ

யிட்டமருந்தின் மருட்டாலும்
ராக கீதத்தாலுங் – கலவி
நயத்தாள் செய்யுமதி செயத்தாலும்
தாக சோகம் வரலே – அவள் செய்யுஞ்
சதியாலும் தலை விதியாலும்
மோகமாகித்தானே - தினந்தின
முயங்கிக் கொண்டேன் மன மயங்கிக்
கொண்டேன்
மைப்பொருள் விழிமொழியாள் – மாய
வலைதனிற் சிக்கிய நிலையறிந்து

34. கைப்பொருள் பறிப்பதற்குக் காலங்
கருதியேன் மாமியென்னருகில் வந்தாள்
எப்படியான் சொல்வேன் – கொப்புக்
கொண்பது பொன்க ளுண்பதற்கு
முப்பதுபொன் வேணும் நூறுபொன்
மூக்குத்தியுடன் சிந்தாக்குச் கென்றாள்
சேலைக்கோர் முப்பது பொன் – கோர்வை
செம்பவழத்துக் கோரன்பது பொன்
ஓலைக்கோராயிரம் பொன் – காரைக்கு
ஒன்பதுபொன்துடிக் கன்பது பொன்
மாலைக்கு நாற்பது பொன் – நட்டுவன்
வாதி செக்கான் வண்ணாத்திட்டான்
கூக்கோரறுபது பொன் – ஆர்தான்;
கொடுக்கவல்லா றென்றடுக்கிச் சொன்னாள்
கடனிய முது மடந்தை – யென்னுட

குடிகெடுத்திடவிந்த வடிவெடுத்தாள்
நானதை அறியாமல் – கெடுமதி
நயனத்திற் றோற்றா வயனத்தைப்போல்
ஆனைகள் தலைமேலே - புழுதியை
அதுவே வாரியிட்டது போலும்
ஈணன்றெண்ணாமல் – பையோ
டெடுத்தே அவள் கையில் கொடுத்தேன்நான்
கொடுத்தேன் வாங்கிக் கொண்டாள் – உம்முட
குணத்துக்கு மிகவித நணத்துக்குந்தான்
எடுத்தாரைச் சொல்லுவேன் யிட்ட புவியில்
உனக்காரு முனக் கொப்பிலை யென்றாள்
அடுத்தாரைக் கார்க்கும் விருதுனக்
காச்சு தென்றால் நல்ல பேச்சிதென்றாள்
மடுத்தாள் படுகுழியில் வீழ்ந்ததை
மாய்போலாகினேன் னோய் பாலே
போதித்த மந்திரத்தால் – யென்னுட
புத்திகெட்டே பொருளத்து விட்டேன்
சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டாள் – கொடுக்க ச்
சொற்ணமில்லாதது தன்னைக் கண்டு
காதற்ற ஊசியென்றே - சிலநாள்க்
கழித்தப்பின் அப்பால் ஓழித்திடவே வ
வாதுக்கு வந்துவிட்டாள் – செங்கனி
வாயாளப் பெற்ற தாயாளும்
குடி கெடுத்திடுங்கிழவி அவளுங்
கோயனூர்ப் பழைய நீயைப் போல்
தடியெடுத்தூன்றிக் கொண்டு – தொப்பைத்
தளாங் கென ஒத்தசைய் துடிதுடிப்பாக வந்தாள்

கொடுத்தது

துலையாதோ அறிவிலை யோதான்
மடிபிடித்திழுக்கு முன்னே நடத்திடும்
மரியாதையினொடுதறியாதே
அறியா தேகு மென்ற அந்த

36. தாய்க் கிழவி ஒரு வாக்கியந்தான்
எரிபோரு செவியில் புகுந்திட
யேங்கி நின்றெப்படி நீங்குவன் னான்
அரிராமா வென வே - நினைத்து கொண்
டங்கிருந்தேன் கிழத் தொங்கியவள்
நரிபோல் சீற்லுற்றாள் பயந்து
நானே வாசற் போனேனே
பொய்யானையுமிட்டாள் – மஞ்சள்
பூசி மினுக்கிய வேசியற்கு
கையால் கொடுப்பதெல்லாம் – ஆற்றில்
கரைத் திரும்புளியென்றரைத்திருஞ்சொல்
மெய்யாச் செனவுரைத்தான் – மழைதான்
விடாச்சிகரங் கிட்டாதே
பையா போவெனவே கிழவியும்
பழித்தெனையப்பா விழுந்துவிட்டாள்
பாம்புக்கு விடும்போமோ – குண்டிப்
பழத்துக்குக் கறுப்பதுபத்தறுமோ
வேம்புக்குக் கசப்பறுமோ – கரு
வேலுக்கு முள்ளினம் விலகிடுமோ
தாம்புக்குக் கணுவருமோ – வேசிக்குக்
காசிமேலாசைக்கழறிடுமோ

சாம்பசதாசிவ னேயென்றே
தடந்தனைக் கடந்தப்பால்நடந்தேன

37. நடந்தளா னேகும் போத
ராணிவாழ்விதனூர்க்கோட்டை
கடந்தனன் கெடியும் நாட்டம் கயாதந்துரதங்
காலாள்
அடைந்தனன் சேனையோடு
அயிதாருநாயக்கண்தான்
படர்ந்திடுங்கடல் போல் சுத்திப்
பாளையமறிங்கக்கண்டேன்

கண்டனன் கடடாசத்தைக் காகூத்துக் கப்பால்
நின்று
கொண்டனன் அப்போ தொறு குறித் தெண்ணிப்
பிரித்துக் கொண்டு
அண்டவர்க்கிடி போலான
அயிதாருனாயக்கண்தான்
சண்டை செய்பாளையத்தில் சதிருடன்
திருடத்தானே
பூதலந் தன்னில் தேடும் பொருளெல்லாம்
வேசியான
பாதகிக் கிட்டுக் கொண்டோர் பக்கிரி
ஆவாரென்றே
மூதறிவாளர் சொல்லும் மொரிதவறாமல் நானுங்
கோதில்லாப் பக்கிரி வேடங் கொண்டனன்
திருடத்தானே

தரு. தனாத்தோந்தானந்தனனா தந்தனானா
ஆளழகன்னான் ரணசூரன் – அந்த
அயிதாரு நாயக்கன் சண்டை செய்திறங்கும்
பாளையந் தனில்த்திருடத் தானே – சுத்தி
பாத்து வரவேணு மென்று வேத்துரவாமாகி

38. சோளிகை தனை யெடுத்துக் கொண்டு –
தொழில்
துட்டுத் தடிவைத் திடுப்புக்கட்டிக் கொண்டபின்
வாளையொரு புரத்தினில் வைத்தேன் – சற்றே
மக்கலான கம்பளியுங் கக்கத்தில் வைத்தேனே
கால மும்மிடமு மெண்ணிப் பார்த்துகையிற்
கஞ்சா குடுக்கைத் தன்னை அஞ்சா தெடுத்தேன்
ஒலவு மோர்சந்தை மெய்யிற் போத்தேன் – தலை
யெல்லா மறைய வே வொரு குல்லாவும்
போட்டேன்
சாலவித்தை அறிந்ததினாலே – சோர
சாஸ்திரமும் பார்த்து முல்லா பாத்திரமெடுத்தேன்
வால வயது பக்கிரி போல உரு
மாறியே துலுக்கப் பாஷை கூறியே நடந்தேன்
பெண்ணரிசி ராணி விதனூரிற் கேர்டைப்
பிடித்திடுத்தே னென்ற முரசடித்த சத்தத்தாலும்
மண்ணும் விண்ணும் அதிர்ந்திடத்தானேகுண்
வாங்கி யெறி பீரங்கி ஓங்கு சத்தத்தாலும்
நண்ணெல்லா முடிசூடு நடங்கம் கரு
நாட்டதுப்பாக்கியிலே வேட்டு சத்ததாலும்
துண்ணெணவெகுவித திசை யெட்டிலுள்ள

39. துஷ்ட ரெல்லாம் நூறு சலாம்
மிட்டெங்கும்வாரே
ஆதலாங் நானு மனதக் கண்டு – மன
தச்சமொடு பாளையத்தில் சச்சுகள் நடக்கும்
பாதையைப் பிடித்தருகே சென்றேன் – உச்சிப்
பகுதியுடன் உறவாடும் விருதுக் கொடி கண்டேன்
சோதிமய மாமலைகள் போலே – வெகு
தூரத்திலே தெரியுங் கடபிரத்தையுங் கண்டேன்
சீதமதிக்குடையின் கீழ் யானை மீதிற்
செம்பொன் அதரச்சிகரக் கும்ங்களுங் கண்டேன்

விருத்தம்

கழிக்கட்டுப் புல்லுக் கட்டுக் காரர்
போலேகினாலும்
விழிக்கட்டு வித்தையாலே வேத்துருவுடன்
சென்றாலும்
பழிக்கட்டு வார்த்தை சொல்ப் பாதகங்கட்டிக்
கொள்ளும்
வழிக்கட்டுக்காரர் கண்டு மரித்தனர்
யென்னைத்தானே

தரு. தனாத்தோந்தானந்தனனா தந்தனானா

தாமதமில்லாம லடியேன் – பாளையத்தில்
போமளவில் வழிகட்டிப் பொந்தியியர்கள்
யேமதூதர் போல விரந்தார் தான் றொருச
லாமய்யா வென்றேனவர்கள் ராமுரா மென்றார்

ஏடா உனறிவங் துவியென்றார் னேனுதாங்
கோடில்லா ஊன்றிய்துக் கொப்பென வென்றேன்
யீடாயலா வஸ்து வியென்றார் பாளையமுஞ்

40. சூடவஸ்தி னானு வென்று சொல்யேன்றேன்
யேடாவரித்தக்கிறா வஸ்துவியென்றார் - யிக்
காடாயே வரித்த்தக்கிராலேதுயிப்புடு வென்றேன்
சுவடுசெப்ப ஒத்து நீவென்றார்யிம்மாடடா
தவறுகாது
நில வரமுந்தாதா வென்றேன்.
கம்மக்காயுதாலு உண்டித் தே சோதனா
யிம்மணியா வெனக்கு யீடடிச்சிப்
பொம்மளி செப்பினாறானா செத்தக்
கம்மக்காயுதாலு லேதுக் கக்கினமாட்டா
சஞ்சிலுத்தோவத்திச் சூடவோயென்றவுடன்
மஞ்சிதிபோ வென்றுரைத்தார் மிஞ்சி நடந்தேன்
அஞ்சுதலையில்லாமலே பாளையத்தில்
வஞ்சனையாய்த் துணிசூரம் நெஞ்சொடு
சென்றேன்
புசபெலனாலே முதான் புவியெவருந்
திசைபெறுபாட்டை கான்சிலே முகான்
உசனுகான் சம்மாலுகான் மம்முதுகான்
அசனல்க்கானுடன் அயிதாருகான்
பத்தேகான் தொஸ்தல்தான் தாவதுகான்
தர்தூறுகானுடன் சமுசேருகான்
முந்தயுகான்வாலுகான் கத்தியிற் கையை
யத்தா வொண்ணா நடங்குமா போசுதான்

41. மோதினிகானல்கான் ராதேகான்
சாதாலுகான் தம்பி சவுதல்கான்
னாதாருகான் சாதாலுகான்யீணாது கான்
பூதேமுகான் செக்கவுதல்தான்
தரைபுகழ் வாக்குறல்கான் துரை
துரைகள் மகிழவொரு சுலுத்தானுகான்
நரபதி நசிமது கான்திசை தோறும்
பரவிய கெடி கொண்ட பலபாலுகான்
இன்னமும் பல பேர்கள் சிமையத்து
மன்னவரிருக்கின்ற மகிட்சியையும்
உன்னிதக் கடடாரமுஞ்சதிருகள்
தன்னையுங் கண்டேனவர்கள் முன்னையுநின்றேன்
காங் கெயித்தாப் போலோ வென்றார் சுக்குற
மேங்கயாரத்து யேனோக்குணா ஆயாவென்றேன்
செங்கேடே ஆத்தும் போவென்றார் ததமாரே
னாங்கியா போ வென்றார்
அவுதலகாதி ரென்றேன்
பிச்சாண மெய்பயிட்டோவென்றார் சகுருநீசென்
றுச்சிதமாயிச் செய் தேவரும் செம்சவிருந்தேன்
அச்சாக்காணாக்கவுரே யென்றார் அருமைக்
கிச் சடிக்காரக்கா ஆயாணோக்கோ வென்றேன்
உக்காப்பிய்யோப்பக்கிரி யென்றார் பிசுமில்லா
மக்கமதற்று வென்றக் கடைத்திலே

42. திக்குமிக்கிடவிழித்தேன் யிருகண்ணுஞ்
செக்கச்சிவந்தது கண்டு பைக்குள் கையிட்டு
காவுரே பான்சுபாரி யென்றேன் யிருளை
கைநிரைய வாரியிட்டார் பையவெழுந்தேன்

சாவு ரோசாவுரே யென்றார் பாலாமை
சாக்கிறாத்த மென்று சொல் மேற்கோ நடந்தேன்
புள்ளிச் சட்டைக்காரர்களுஞ் சவனடத்தில்
வெள்ளிக்கட்டு விருதுள்ள வீரர்களும்
துள்ளியிட்ட ராணுவரும் சாராயங்குடித்திடுங்
கொள்ளையிட்டடிக்கும் வெள்ளைக்காரர்களும்
கட்டாரிக்காரர்களும் யெட்டி வெங்கு
வெட்டாதலை துணிக்கும் வேந்தர்களும்
பட்டாணி ராவுத்தரும் தொக்கெடுத்துச்
சுட்டால் தப்பாதடிக்கும் துரைமக்களும்
இருந்திடும் இடம் பார்த்தேன் – எசமான்
பொருந்தியக் கடடாரப் பொவுங் கண்டேன்
கரும்புறந்தோற்று மென்றேன் அப்புரந்
துரும்பு நின்ற நிலையில் திரும்பினேனே
கடைகளுங் கடைத்தெருவுங் கெருவித
நடைபெறு மதகிரி யுடையதுவும்
புடை திகழ் ஒட்டகங்களும் அஞ்சாமல்
படை தனிலோடிப்பாயும் பரித்திரளும்

43. வேணதெல்லாம் பார்த்தேன் – பஞ்சக
யாணியென்றொரு பரியதை யெவருங்
காணவுமரிது கண்டீர் – க்குதிசைச்
சாணியங்கில்லாத சமையத்தில் போய்ச்
சுழியுஞ் சுத்தமும் பார்த்தேன் – கொண்டுபோக
வழியுந்துறையும் பார்த்து மனதில் வைத்தேன்
பொழுதுங்குடதிசையில் மறைந்திடத்
தொழுதங்கிருந்தனப்போதுரைகளெல்லாம்

சண்டை செய்த தொழி லொழித்தே போசனங்
கொண்டபின்னவரவர் கடாடாரத்திற்
கண்துயில் கின்றார்கள் யிப்படி
தண்டினி வனைவரும் உண்டுறங்கும்
போதினிலெழுந்திருந்தேன் – பட்டாணிச்
சாதிபோலுருவ முந்தானெடுத்தேன்
ஆதிரை உச்சமாக நாழிகைப்
பாதியிர வென்றெண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டு
போனேன் பரியிடத்தே – தானையந்
தானேயிருந்திடுஞ் சயனங்கண்டு
நானே திரும்பிவிட்டேன் - திடச்சித்த
மானேன் மறுபடி போனேனே
பதுங்கி நகர்ந்து நெருங்கித் தூணுக்கு
ளொதுங்கி மறைந்து மந்திரம் உருவேற்றி
விதம் பெறு சொக்குப் பொடியை யெடுத்தொரு
கதம்பப்பொடியுடனே கலந்திறைத்தேன்
எறிந்திடுமாயப் பொடியால் தன்னினமும்
மறமந்து விழுந்தெவரும் மயங்கலுற்றார்
அறிந்து கொண்டருகு சென்றேன் குதிரையைச்
சொரிந்து கொண்டதனுட சுளுக்கறிந்தேன்
பாரித்ததம் பட்டமுங் கற்றனாவும்
பூரிக்க முழங்கிய வீரத்துடன்
கோலுத்திற் பாரிவாவே குதிரைக் கொட்
டாரத்திலொளித்தனன் நேரத்திலே
துக்கிய விரல் துணிக்கும் – நம்முட
ஆக்கினைக் காவயே ஆனபாலைக்
காக்கையுங்குடியாதே நாமுமினிப்

பார்க்க வேணுமோயென்ற பருநினைவாய்
பாராமல் பராரக்காரர் போன பின்
வாராதப் பொருள் கைக்குள் வந்தது போல்
தாராள மாகவந்தேன். குதிரைக்கு
நாறாலே கடிவாளம் நான் போட்டேன்
கழுத்துக் கயிற்றைத் தரித்தேன் – காலுக்
கிழுத்துகட்டியகய ரிரண்டவிழ்த்தேன்
கொழுத்தப்பட்டாணியைப் போலலேறிக் கொண்
டழுத்தித்தட்டினேன் காலால் அடிவயத்தில்
நடந்து மனவேகப் பாளையங்
கடந்தது கண்டு மனங் கலக்கமற்றேன்
தடந்தனிற் போம்போது வழிகட்டிக்
கிடந்தவடுகற்கன்று கிங்கியர் போல்
இந்கடாக்குறாம் மெக்கிப்போய்
யேலே ளெவரோ செப்பலோய் யெழுந்திருந்தார்
தக்கிறாரா வோயென்றார் முந்தரர்

44. தண்டுக்கு ரஸ்துக் கொஞ்சுராம் போயினாரே
வாரினிப் பிலுச்சுக்கோனி ரெப்பு
ராவலனும் அந்துக்கு நேரும் பொத்து நானும்
பாரிக் காண்டிடவச்சுனு மிகந்தா
பத்திரங்கா உண்டனறா வென்றப்புறம் வந்தேன்
கோடா வாலாக் கொணு ரேயென்றே
துலுக்கர்கள் கூடியிருந்தவரெல்லாம்
மோடியே வந்து சோடு நேடக் கோ
வென்று மறித்தார் – மாறுங்கா
துங்கடோரே சாவு னோக் கோ சொற
சொறென்றார்

தூபந்தக்கா உக்கம ஆயேல் – லசுக்கற்கு
தஸ்தி பேகிப் பிரிநெக்குணமயிராத்துமு
சாவுங் காசாவுங் காவென்றேன் பலாபலாச்
சாயபுகலாமா லேக்குஞ் சாயுரே யென்றாள்
தத்துகளெல்லாங்கடந்து செஞ்சிதே
சத்தினில் அருண உதயத்தினில் வந்தேன்
வர்த்தகரை யெத்தி அழைத்தேன் – குதிரையை
விற்றுவிட வேணுமென்றுபத்தியாய்ச் சொன்னேன்
நூறுமமு தென் றொருவன் – குதிரைக்குக்
கூறிய சுழி சுத்தத்தின் குணம் பார்த்து
ஏறியே நடையும் பார்த்தான் - விலை
ஏழுநூறுபொன் னென்றால் கயறு மாறு –
வேனென்றேன்

45. தான் தேடாய் பொன்னுக்கு மாத்துரை
யேன்தான் பார்க்க வேணு மென்று நினைந்து
நான்தான் சம்மதித்தேன் வாங்கிக் கொண்
டேன்தான வென்று சொல் யெண்ணி முடித்தேன்

விருத்தம்

முடிந்த வெழுநூறு பென்னும் யெடுத்துச் செஞ்சி
மூதூர்வீதியில் நான் முன்னுருவத்தோடும்
அடைந்தனன் வள்ளுவர்களாகு மார்க்கம்
அளவிறந்த நூறுபோர் கெடுமென்றார்கள்
துடர்ந்து வினைப்பயனிமுக்க துடர்ந்தேனங்கோர்
சுகந்தவல்யெனப்பெயர்கொண்ட துய்யவேசி
மடந்தையைக் கண்டவள் வலையில்
சிக்கிமான்போல்
மயங்கினேன் என்மனது தியங்கினேனே.

தரு

தாடைத்தோந்தான தந்தனனாதந்தனானத்
தானத் தோந்தானா

பாதகி சுகந்த வல் தன்னைக் கண்டு
பயித்தியம் போலவே நின்று உயித்திய தாய்
பார்த்தேன்
சீத சந்திரன் முகத்துக் கொல்வாதே அவள்
செல்விதழ்க்குச் சிவந்த கொல்னயுமொவ்வாதே
காதழகு குவளை யொப்பாமோ – வேலுங்
கண்ணுக் கிணையாமோ அந்தப் பெண்ணுக்
கைவிடோ

46. கோதையிடை பிடியிலடங்குங்
கொங்கைக்குடமிரண்டு மெந்தன் செங்கைக்
கடங்காமுத
அடங்காத மய்யல் கொண்டே ன்றே நால்
தாகட்டும் வா வென்றழைத்தாள் கிட்டச் சென்று
கடன்காரன் போலவள் பின்சென்றன் –
என்னைக்
கட்டில் மெத்தை மேகுத்தி யெட்டி
முத்தமிட்டாள்
திடங் காட்டியின்ப சுகங் காட்டிக்கத்த
சித்தசனூர் காட்டியிடை மத்தியிலோர்
நாகயடங்காட்டி சரி போகஸி காட்டி - அவள்
படுத்தின பாட்டுக்கு விலை கொடுத்து முடியாதே
கொஞ்சு கிளி வஞ்சி அயரஞ்சியென்னைக்

காட்டியபின் தாய்க் கிழவி ஓடியே தான் வந்து
வீட்டும்

பஞ்சமும் மறந்து தின்றைக் கென்றே சேனைப்
பசப்பினாள் யென்மனது நிசப்படவே தானே
கஞ்சிநகர் மோகனமின்னாள் – போல யிவள்
கைப்பொருள் பரிக்கவந்தாள் அப்பொழுதிலே -
நானே

நானே நெஞ்சிங் நினைந்து கொண்டு – அள்ளி
நித்தம்

நித்தம் சிலவுக்குமு பத்துப் பொன்கொடுத்தேன்
எண்ணி யெண்ணிப் பத்துப்பத்து
பொன்னாயினள்

எழுபதில் தோத்திட்டேன் பொருள்
முழுதுமென்றே

திணைனையிருந்துறக்கங் கொண்டேன் - கிழத்
தேவடியாள் வந்து வெறிப்பேய்வடிவமாகி

47. பண்ணிய பாசாங்கு வித்தையெல்லா மெத்த
படித்துக் கட்டியென்னை அவள் பிடித்துத்
தள்ளினாள்

புண்ணாகி நானும் நொந்து
எண்ணாதெண்ணினேனே

கன்னமிட்ட திரவிய மெல்லா மூட்டைக்
கட்டிக்கொண்டு வீட்டில் போய்யிஷ்டமுடன்
நாளும்

அன்னமிட்டிருந்து வாழாமல் – காசி
வாசைக்கும் சடைக்குள்வேசியற் குத்தோற்றோம்

என்னபுத்தி நினைந்திட்டோமென்றே - நானும்
என்மனதைத் தேத்திக்கொண்டேன் மனிதன்
போலே
முன்னெழுத்தின் விதிவசத்தாலே – கால்கை
மோசம்போக வயிராகி வேஷமுங் கொண்டேனே
கொண்ட பயிராகி வேஷத் தோடும் – வேலூர்க்
கோட்டை தன்னை நாடிக் கொண்டு
பாட்டையில் நடந்தேன்
அண்டையில் வந்தொரு போத்துகட்ட
நரையா னிரண்டெழுந்து சோடதாகக்கூட்டக்
கண்டு மதிமருண்டங்கு நின்றேன் – என்ன
காரணமிது வோஅளிநாராயணா வென்றேனே

48. மண்டையினெழுத்து விதி
தன்னையெவர்தான்
மாத்தவல்லா ரென்று பின்னுந் தேத்தியே
நடந்தேன்

வெண்பா

தென்னா தமிழ்வையகத்திகழாத் திச் சூடிதனில்
கொள்ளை விரும்பே னென்றுங் கூறியதை –
யுள்ளமிசை
மதியாமல் யான் திருடிவந்ததுன்ப மத்தனையும்
மெய்யாகச் சொல்வேன் விரித்து பின்முடுக்குத்தரு
தந்தனா தனதந்தனா தனதனன தனதன
தனன தனதனதான தந்தனா
வேலூர் பட்டான் தனிலே – யென்புருஷ
வேசியென்றவர்களும் பேசிடவே

பரிதேசி பரிதேசி வடிவமதாயக்
காலாடி நாலு திசையுஞ் சுத்திப் பார்த்து
களவு புரிந்திட வளமை தெரிந்திட
உளவு தெரிந்திடவே
எடுத்திடும் வேஷத்துடனே – காசிபிச்சை
யிரப்பவர்போல நெஞ்சுறப்புட னெல்லைப்
புறப்புகளும் பார்த்தேன்
கடைத்தெரு வெங்கும் பார்த்தேன் –
கோட்டை வழிக்
கட்டுந்திசைகளோர் எட்டுந் தோற்றின
மட்டும் போய் பார்த்தேன்
கொத்தளம் வனப்பையும் யீயெறும்புக்
கூடி நுழையா வாடிகளெங்கும்
மோடிகுய நான் பார்த்தேன்
தேத்துகள் சுற்று மதிளும் அங்கங்கே
செவுகர் தானே கூயதட்டும்
தானையமும் பார்த்தேன்
பதியோர் புகழ்ந்தேத்தும் – வேலூர்
பட்டணமெங்கும் கட்டுமுட்டான
சட்டவட்டத்தைத்தான்
மதியாமல்திருட நினைந்திட்ட – அந்த
மட்டிக்கள்ளரை வெட்டிக் கொண்டு போய்
போட்டிருப்பதையும்
கன்னமிட்ட துஷ்டரை யெல்லாம்
கட்டியிறுக்கி வெட்டி நிறை நிறையாய்
கழுப் போட்டிருப்பதையும்
கண்ணாரக் கண்டவர்க்கும் மண்டைக்குக்கங்

கொண்டிருமெய்யா
யிடிக்குர லெனவதிர்ந்தே
ஓசைகள் ளோடிக் – கொடிய
குன்றுக் கோக்கள் சண்டைக்
கோர்வையதாய்
அடிக்கொரு பீரங்கி வைத்திவங்கிய
அலங்கிமும் கண்டசல் பலங்களுங்குன்றி
கலங்கிடுமே நெஞ்சம்
கார்கடுருவி நிற்கும் அவ்வூர்க்
கண்ணிம திங்சுத் துன்னிதமெல்லாம்
என்ன சொல்வேனதை நான்
பாருவைக் கெட்டாத அதன் மேல்
பறந்திடும் பறவைக் கறுந்திருஞ்சிற
கொன்றே சென்றேன்
விரைகமழ் செழுங்கமலமடர்ந்தெங்கும்
மிகவு மலர்ந்து திகழுருமந்த
அகதிகளும் பார்த்தேன்
நிரைநிரை அகழியினில் பார்த்தால்

49. நீட்டிய விரலை வாட்டிய முதலைக்
கூட்டமெல்லாங் கண்டேன்
அத்துள்ள வளம் பார்த்தேன் திலகத்தைச்
சூட்டிச் சோளிகை மாட்டிக் கொண்டபின்
கோட்டைக்குள் போனேன்
வெத்தி கொள் வேசியர்கள் வாழ்ந்திடும்
வீதியில் மேடைக் கடடமுடன் மேல்
வீடுகளங்கண்டேன்

ராசாக்கள் வீதியுங் கண்டே னங்கங்கே
அசுபதி கெசபதி நரப தியாகிய துரைகளிருந்திடும்
அரண்மனையுங் கண்டேன் – எதுத்தோர்
மார்பாணியென் றோதிய ராணுவர் நின்றிடு
தானையமுங் கண்டேன்
சோலார் மணிமகுட மண்மிசை
சிந்திட மர்ப்பெருகரி பந்திகள் கட்டிட
சந்தடிகளும் பார்த்தேன்
ஓர் பெறு கூடாரத்தில் எண்ணிக்கை
யிட்டுமுடியா ஒட்டகமெல்லாங்
கட்டியதும் பார்த்தேன்
பார்த்தபின்னலவிடம் - விட்டு நொடிக்குள்ளே
பாய்ப்பரியோர் பதினாயிரங்கட்டிய
வாயத்திற் போனேன்
சேர்த்திடுங் குதிரையிலே கண்ணுக்கு
திட்டம தாயொடருமட்டமும் பார்த்து
கட்டியது மகன்றேன்

50. கண்டேன் பாளையத்தி லேகுதிரை
கன்ன மிடுந்தொழில் தன்னை நினைத்துகொண்
டன்னது போதனைக்
கொண்டே போவோ மென்று – மனதினில்
குறித்துக் கொண்டேன் நான் புறத்தியிலார்க்கும்
அறிக்கையிடாமலே தான்
அப்பரி தன்னைக் கொண்டு போகி - நாலு போர்
யிட்ட விலைக்கிதை விற்றுமுடிந்து
கூட்டி நடப்போ மென்றே

கைப்பொரி மாத்தோண்டிக் காரனுட
கதையெனவருமதை யறியாமலென்
னிதைய மதிங் நினைத்தேன்
கருத்தினிங் நினைந்தளவிற் சனியன் போல்
கலகம தாகவே பலபல வென்றுது
வலமதனிற் கெவுளி
பரத்தையர் மயக்கத்தினால் – அழ்னையும்
பாராமல் தானாராயப்பால்
வாராமல்ப் போனேன்
மாலைப் பொழுதுமாகிக் கையெழுத்து
மறைந்திடும் போதினில் வெண்ணிறத்தரும்
நாமஞ் சிறந்திடவே தரித்தேன்
தாலக்கதிம் மாவென்றாடும் கொணங்கித்
தூதனெனத் தான் வோதிடவே ரூபம்
பேதகமாகிக் கொண்டேன்
கடைக்கருயிடைத் தெருவில் நானுமோர்
கள்ளச் சாடையில் மெள்ளப் போய்வெகு
பிள்ளைச் சாதிகள் தான்

51. படித்திடும் பள்ளிக் கூடத்தில் தர்ம்ம சோறு
பசிக்கும் போட்டால் விசித்திரமாகப்
பொசித்திடுவே னென்றேன்
வயணங்கள் தனைக்கேட்டு - நீயார்
தானென்று சொன்ன போதினில் பிச்சையெடுத்த
தானப்பா வென்றேன்
கோணல் நீயாடச் சொன்னார் சுசக்கூட்டைக்
கொட்டிக் கொண்டு துடை தட்டிக்

கொண்டுதலை
நட்டுக் கொண்டாடிக் கொண்டேன்
குளுக் கென்று நகைத்துக் கொண்டார் – தருமச்
சோறு கொண்டு வந்தாரது தன்னைக்
கண்டுமகிழ்ந் துண்டுபசி தீர்ந்தேன்
ஆளுக் கொன்று மில்லாமலே – கோணங்கி
ஆட்டமும் நாளைக் சாகட்டு மிரவிற்
வீட்டினிலேகுமென் றேன்
அம்மதி தள்ளிலுள் ளோர்கதவையும்
அடைத்துக் கொண்டவரவர் படுத்துக்
கொண்டாரென்னை
தொடுத்துக் கொண்டான் சனியன்
கோப்பென வெழுந்திருந்தேன் தீமூலைக்
கொத்தள மேரவித் தலையாரிகள்
கந்தீவரும் போல
வடவீதிதனிற் போனேன் – ஆற்காட்டு
வடுகனொருத்தன் படு விதிபட்டோன்
கெடுவிதியதனாலே
கடைவாய் நீரோ முகத்திண்ணை தனிற்

52. கம்பளி மீதொருகுமய் கர்ணனுட
தம்பியைப் போல் கிடந்தான்
கண்டேன் ஆராய்ந்தேன் - யிடுப்பினில்
கட்டிய சோமனிற் கெட்டி அன்னூறுபொன்
மாட்டு முடிந்திருந்தான்
பண்டே தேடிய செடி காற்தட்டுப்
பட்டதுபோலே யெட்டி அவழ்த்துக்ன
கொட்டி முடிந்து கொண்டு

நடந்தேன் காலுங் கூடத் தரித்திடுமென்
றொருகறுத்திடும் பூணை மறித்திடவுங் கண்டேன்
துரைசய னங்கள் கண்டேன்
கெடுமதி தோற்றாமல் நூத்தோடாயிரம்
சேர்ந்தே முடிவோ மென்றே
வற்சிக வேலைதனில் புறப்பட்டு
வந்தே னெஞ்சது நொந்தேன் மெத்தவும்
மஞ்சத் தேகத் துடனே
குதிரையைக் கொண்டு போனால் வழிக்
கட்டிக் கோட்டைக் கதவு பூட்டிச் சாத்தி
நாட்டத் தேடிருக்கும்
எதிரில்லா நாணுவதற்கு நாமினி
எப்படியப்பா தப்புவதென்று
மெய்ப்படி யாய்ப் பார்த்தேன்
பூட்டிடக் கதவுகளும் சின்னசின்னப்
பொடிப்பொடியாக ஓடிப்படி மூகை
மடியிருக்குதென்று
தாஷ்டிக ராணுவற்குஞ் சொக்குப் பொடி
தானுள தென்று நானு மகிழ்ந்தே
சேனை யெலாங்கடந்தேன்

53. தீராக் காதலுடன் குதிரைக்குத்
தென்பக்கத்தால் முன்பக்கம் போய்
துன்பத்துக் காளாய்
ஆராய்ந்தனன் மனதை நானுஞ் சோதித்
தரியுமுன்கிட்டிப் பிரியமோடெட்டி
சொரியவும் போனேன்

அரண்டு பிரண்டு விழுந்து – வேகமும்
ஆற்றாம வென்னை மாற்றானாகிய
வேத்தா ளென் றறிந்தேன்
மிரண்டு முளையும் பிடுங்கிக் கதறியே
வினயெனக் கொரு சனியன் போலப்பரி
அனுமாரித்ததுவே
கடல் முழக் கென்டைத் தானே குதிரையும்
கதறியே மூளையு முதறியபோதுப்
பதறியெழுந்திருந்து
கன்னாடர்கள் – துலுகர்கள்
மத்திரர் சோனகர் யெத்தனை யோராச
புத்திரர் சாளுவர்கள்
நரிதின்னும் ஒட்டர் சீனர்குச்சவர்கள்
நலங்கொள் தெலுங்கர் பலங்கொள் கங்கர்
குலங்களுடன் கூடிப்
பரியரகோடி வந்தார் நாலுதிக்கும்
பார்த்தேன் யென்னுயிர் காத்தே புக்கிட
வேத்தோரிட மண்டி

54. கழிப்பட்ட புலலுக்குள்ளே - புகுந்திட்டேன்
கக்கிடிமாக வே பக்கிப்ப தூங்கி
ஒக்கு மெனத்தானே
சுழிப்பட குதிரையைத்தான் அனைவருஞ்
சுத்திக் கொண்ட வரவர் கத்திடுமாயுத
வித்தை யெல்லாங் கூறி
பகல்வத்தி மத்தாய்புடன் தீவட்டிப்
பந்தமும் கொண்டு வந்து நிறைந்தார்

சந்துகள் பொந்துகளும்
திசையெட்டும் ஓடிப்பார்ப்பார் – இங்கு வந்த
திருடனை யென்னுடக் கரமதில் வாளுக்கு
இரையிடுவே னென்பார்
கத்தினைச் சுழற்றிடுவார் – கண்ணிலே
கண்டாடப் பாடி ரெண்டாய் வெட்டித்
துண்டாடடுவே னென்பார்
மெத்தவும் வீரியஞ் சொல்வார் – நானொரு
வேட்டைய தாகவே யீட்டியி னாலுயிர்
வாட்டிடுவே னென்பார்
சிங்காணிக்கையிவெடுப்பார் – ஓரம்பால்
தெரிக்கிறேனென்றே உருக்கியெ நின்று
யிருக்குவார் நாணதனை
தங்காம வொருகுண்டிலே அவன்தலை
சாயக்கிறே னென்றே சீக்கிரத்தில்
தோக்கில் மருந்திடுவார்
கட்டாரி உறைவிடுத்து – வெகுவொடு
கள்ளனுமெங்கே துள்ளியே பாய்ந்து
தள்ளுவேன் தலையென்பார்
பட்டாவை வீசிடுவார் - புபோலப்
பாய்ந்திடி யென்னக் காய்ந்த பின் சன்னி
சாய்ந்தபின் விடுவே னென்பார்

55. எப்படி வந்திட்டா னென்பார் - பின்னையும்
எப்படிக் கொத்தவன் செப்படி வித்தை
தப்பறக்கத்தவன் காண்

கைப்பிடியாய்ப் பிடியுமென்பார் - யிக்
கோட்டைக்க்டுக் காவைலை தெட்டிய போதே
கெட்டிக் காரனென்பார்
தூங்கிய ராவுத்தமார் கபர்தார்
சோறு வலாமை மாறு னேக்குத்
தாறு வாருவாமை யென்றார்
பாங்குள்ள வடுக ரெல்லாம் தோங்கணும்
பட்டுராப் பட்டிக்கட்டுராகட்டிக்
கொட்டு வா ஓரியென்றார்
இட்டி கொள் கன்னிடியர் யெழுந்திருந்தே
வல் யோகிதாயில்த்தானே
மெல்க் னோ டென்றார்
கட்டாமி பூத்த ரெண்றே சாதிவெள்ளைக்
காரர்க ளெல்லாம் சீறியென் கையை
சோரெனவே விடைத்தார்
கழுவிருந்துமிவன் தான் விகையந்கை
காவேதான் மெத்தவ னென்ற சுத்துள்ள
பேர் சொல் சொல்வார்
மழுங்கின கப்பித்தா னென்பான் – வெகு
வாகச் சொல் யெந்தனை ஆச்சரியப்பட்டு
உச்சித மாத்தானே
ஆனைக் கொட்டாரம் பார்த்தார் – ஓட்டைகள்
கட்டிய அங்கங்கே கொடி சிங்கம் போலே
யெங்கும்போய் பார்த்தார்

56. சேனைத் தலைவர்க ளெல்லாம் கூடிக்கூடித்
தேடித்தேடி ஓடிக் கால்களும்
வாடிப் போயலுத்தார்
கள்ளனிங்குவரவானோ – அடிக்கடி
காவல்க ளென்னா சேவுக ரென்னாப்
பாவமிது போம் போம்
நள்ளிருள் நெத்திமிசைப் பெத்தவ
நாட்டம் தாயுட் கோட்டையில் வாவிளை
யாட்டிவிருக்கு தோதான்
கொத்தள முச்சட்டைக் ளென்னிப்பாரிக்கா
கொம்புகளூதியே தம்பிவருகிற
சம்பிரம மென்னா
இத்தையெல்லாம் கடந்து வருவானோ அந்த
யென்ன மதியென்றன்னகர் வாழும்
மன்னவர்தான் சொல்வார்
அழகுள்ள மந்திரிகுமாரர் அதைப்பார்த்
தருண்டவன் கண்ணுக்கிருண்டது பேயாய்
மருண்டிடத் தோற்றுமென்றே

57. பழுதையோ பாம்பையோ
கண்டுமுளைதன்னைப்
பரித்துக்குதிரையும் முறித்துக் கொண்டதென்
ஆயிரம் புநடுவே உருமான்
அகப்பட்டுக் கொண்டு திகைப்பது போல்
நகைத்துக் கொண்டேயிருந்ததேன்
வாயத்துக் காசு தாரியை முளைத்தன்னை
நட்டுப் பரியதைக் கட்டச் சொல்யே

சிட்டிக் கொண்டார்கள்

58. படபடென் றோடி வந்து காசுதாரி
பையல் முளைதன்னை அய்யமில்லாமென்
கையிலடித்திட்டான்
இடதுள்ளங் கையுமுருவி அரிராமா
என்றே நினைத்து ஒன்றுரையாமற்
கன்றினேன் யென்மனது
பாப்பாத்தி உப்புக் கண்டத்தைக் கடித்திட்ட
பழங்கதை போலவே நுழைந்திடும்புல்ல்
அழுந்தியிருந்தேனான்
வாய்ப்பான புரவியின் கால்கழுத்துக்கு
மாட்டிக் கயறு பூட்டிய பின்தான்
கூட்டமெல்லாங் கலைந்தார்

59. உரலுக்குள் அகப்பட்டுக்
கொண்டோம்யினித்தான்
உலக்கைக்குப் பயந்தால்
யிலக்கமல்லவோவென்று
கலக்கமெல்லாந் தெளிந்து
கரத்தினில் வாளையுருவி அந்த மணிக்
கட்டுமட்டும் வெட்டி யெறிந்து
யெட்டி நடந்திட்டேன்
வடக்குக் கொத்தளத்தில் வந்தேன் தூங்கிய
வார்க்காரர் ரென்னைப் பார்க்காமுன்மதிள்
மேற்கொள்வோ மெனவே
நொடிக்கு முன்னலங்கத்திலே நானுமே

நூலேணிப்படி மேலே தொத்தி
யிமேலேறித்தானே
இறங்கினன் அகழிதன்னில் அதனை நீந்திக்கரை
யேறிடவோர்கால் மாறிய போதிற்
சீறிய செம்முதலை

60. பிறங்கால் கதிநரம்பைப் பாய்ந்தெட்டிப்
பிடித்திட நானுந்துடித்திட வாளை
யெடுத்தனன் அஞ்சாமற்
பழுதொன்றும் பாராமாலே முதலைவாய்ப்
பட்டிடமட்டும் யெட்டியோர் வெட்டாய்
வெட்டினேன் காலை
ஓங்கிய குருதியோடும் ஒத்தைக்காலா
லூணியதடியொட தூனையந்தாண்டி
ஆரணிக்கு நடந்தேன்.

விருத்தம்

பளிக்கறை புகுந்து நல் லோர்
படைத்த நற்பொருளைவேசிக்
களித் திடவேயானுங் களவு செய் பாவத்தாலே
முளைக் கொருகையு மோர்கால்
யிளக்கறியாமலவனார்
யெல்லையுந்தாண்டினேனே
தரு. தானந்தொத்தான தந்தனானா
ஆரணியில் மெள்ள மெள்ள வந்தேன் – வாளா
வறுத்திடுங்கால் கைவலிப் பொறுத்துமுடியாமல்
தோரணி வீதியில் வந்து நின்றேன்ப் பால்

போஷத்துக் கஞ்சினோரெந்தன் அரவத்தையும்
பார்த்து
நாரணன் பெயர் பெற்றிடும் முத்துரெங்கன்—அந்த
நட்டுவனுங் காயமது கட்டுவா னென்றார்கள்
பூரணதயவரவங் கேபோனேன் – அந்தப்
புண்ணியவான் காயத்துக் கொரெண்ணெய்
ஒத்திட்டானே
எண்ணெயெலுமிச்சம் பழம் ஒத்தி என்னை
யெட்டு நாள் வைத்திருந்து கட்டினானே காயம்
புண்ணெல்லா மாறினது கண்டு - உள்ளுக்குப்
போகச் சொல்லி அனுப்பினானே
மோகத்தோடு வந்தேன்

62. வெண்ணெயுண்ட மாயன்பெயர்
கொண்டோன் எந்தன்
மெய்க் கால் போனதுக்கன்று பொய்க்காலைப்
பண்ணி
கண்ணிலாற்க்குக் கோல் கொடுத்தாப் போல—ஒரு
கம்மாளன் தர்மத்துக்குச் சும்மா கொடுத்தானே
காலிலதை வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு பாட்டை
கடந்து
கச்சிப் பட்டணத்திங் காதலுடன் சென்று
கச்சிவேசி வீட்டில் நான் போகிறதற்
காலமுன்னைச் சேர்வேனென்றேன்யிந்த
சண்டித்தனமெங் கேத்தாய் நொண்டிப்
படுலாவே நீ
காலமெங்கு பசுவையொ வென்றாள் - யிவள்

பத்தியும் பசப்பு மினி மத்து மறிவோமென்று
காட்டுவடுகள் கொடுத்த கெட்டி
முன்னூறு பொன்
முடிப்பை முன்னையும் வைத்தேனே
காணார் மலர்க்களப மின்னாள் முகங்
கடுத்த தெல்லாம் விட்டுக் காசு
கொடுத்தவனே காமன் யெனோயிவன்
கைகால் வடுப்பட்டான் -யிவ
னிட்ட பொருளுக்குவடு பட்டிடமேவென்று
தானே நெஞ்சில் நினைந்து கொண்டு – மத

64. சாத்திரத்தின் படி பார்த்து ராத்திரிக்
கனைத்தால்
ஆனாலும் பழிக்காரி நீலி உன்பேக் கூடாது
நொண்டிப்
பையா போடா வென்றாளே
நொண்டி நொண்டி யென்றவன் சொல்ல
மனம் நொந்து
நொந்து காலுங்கையுந் தந்திடந்தெய்வத்தைக்
கண்டு வரம் பெற்றிடவோ மென்றே - அந்தக்
கச்சியே கம்பானை மெச்சியே போற்றி
அண்டர்கள் பணிந்து வலஞ்சூழும் – யெங்கள்
அண்ணாலைச் சிவனைக் கண்ணாரக் கண்டு
கொண்டடி வணங்கியபின் – வந்து திருக்
கோவிலூருலகளந்த தேவனைக் கண்டேனே
கருத்தில் மாயவனடி போற்றி - அரைக்
கண்டநல்லூரீசனைத் தொண்டனிட்டுப்போற்றி

யிருக் கோவி வெண்ணெய் நல்லூர் வாழும்
யீசனை மாரங்கியூர் வாசனையும் போற்றி
அருத்திருயெ நானு மோடி வந்தேன் யெங்க
ளாமத்து யீசனடி பூமாத்திப் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றத்தில் நான் போவேன் – பட்சி
தெரிசித்த பின்மனது பரிசுத்தமானேன்
திருவோகத்திலூரனைப் போற்றி பின்பு
செய்யூர் மரக்காணத்தையாவைப் போற்றி-பின்பு
பெருமைக் காமீசாடிப் போற்றி துதிபெறு

65. காசியென்னும் அதிகை வீரோட்சனையும் போற்றி
வருகைக்குள் வழியிலிருக்கும் திருமாணக்குழி
நாதனடி போற்றிய பின்னானும்
தருமத்திருவில்வித்தை தன்னிலொருத்த
தாயம்போலவே தெய்வ நாயகனைக் கண்டேன்
தெய்வநாயகப் பெருமானைக் கண்டு
சேவித்துத்துதித்தெனந்த நாவிற்றமும் பேற
யெய்தினேன் பாடலிபுரத்திற் கரை
யேற விட்டவரை நானும் நூறு மட்டுஞ்சொல்லி
கைதொழுது கோபுரம் வந்தே னந்தக்
கடவுளைக் கண்டு நான்க்கும்பிட்டுப் பூசை
செய்தபின் குடதிசையிலே யெங்கள்
தின்னகரச் சிவக்கொழுந்தன் தன்னடி தொழுதேன்
தொழுதங்கிருந்து புறப்பட்டு – யெங்கும்
துதிபெறுமணிமுத்தா நதிதனில் வந்து
மூழ்கிவடகரையினில் நின்று - தில்லை

திருக்கோபுரத்தைப் பார்த்து தெரிசித்து
செழுமலர்ச் சாலையில் நடந்தேன் –
அப்போயிந்த
சித்தாண்டி வந்தானென்னைப் பெத்தாண்டி
போலே
பழுதேது கைகாலுக் கென்றான் – நான்
பட்டபாடனைத்தையுந் தொட்டுரை செய்தேன்
நான் சொன்ன சொல் வெல்லாஞ் சித்தாண்டி
கேட்டுபாஞ்

66. சோதி வடிவாக வொரு ஆதிமூலநாதர்
யின்னநகர் வருணா புரிதன்னில்லீத்திருக்கிறார்
அவனிடத்துதி உருக்கமொடு செய்தால்
கன்னி ஒருப் பாகர் நெஞ்சிரங்கிக் காலும் கையும்
அளிப்பா ரகத்து அய்யமில்லை யென்று
என்னையில் கழைத்துக் கொண்டு வந்தான்– அடி
யேனும் நிசமென்று நம்பி நான் வந்திட்டேன்
தானத்தோந்தான தந்தனானா

வசனம் :

இப்படி யெல்லாம் நொண்டி
யானவன் தன்னுடபூர்வோத்திரங்களெல்
லாம் ஆதியோடந்த மாய்ச் சொல்லத் தக்க
தாகக் கேட்டு அதுக்கு மறு உத்தாரஞ்சயை
யார் சொல்வது

விருத்தம் :

எய்திய நொண்டி கேளான் னிருங்குலத்தினில்
முன்னோர்கள்
செய்தவப்பயனாவிந்தச் சித்தாண்டி தனையுங்
கண்டால்
கெய்திடுங்கையுங் காலுங் கூட்டுதற்
கையமில்லை
மைத்தவழ் கண்டத்தானை வணங்குவாய்
வணங்குவாயே

வசனம்

அகோவரும் பிள்ளாய்
சோரக் கோளரி யென்றும் பேர் படைத்து
வருகின்ற நொண்டி - உன்னுடைய பெரியோ
ர்கள் செய்த தவத்தினாலே யிந்த சித்தாண்டி
சொல்ப்படியே வருணா புரியென்னுந்

67. தலத்திலே வரவும் பெற்றாய் ஆகையினாலே
யினியுனக்கும்ப் பழுதான கையுங்காலுங்
கட்டுதற்கு ஐயமில்லை அப்படியே ஆதிமூலீசர்
சன்னதியிலே போய் உன்னுடைய குறைகளெ
ல்லாஞ் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்து ஆலையப்
பிரதெட்சணமும் அமுர்தவல்லியம்மனையுங்
கண்டு வணங்கும் பிள்ளாய் நொண்டி

தரு தனந்தனா தந்தனானா தந்தனாதந்தனானா
வந்த வல்வினை யெல்லாந்தீரும் – மெத்த

வாடினேன் சமையமிங் கோடியே வாரும்
எந்தன் மனதின் படிநீரும் – முந்தி
என்காலைத் தந்தபினவன் காலைத்தாரும்
சண்டிக்களவு புரிந்தேன் – ஒரு
காலொடு கையும் வாளாலரிந்தேன்
மண்டலமெங்கு மே திரிந்தேன் – உந்தன்
வல்லமை சித்தாண்டி வந்து சொல்லத்
தெரிந்தேன்
அந்தரங்கஞ் சொல்லக்கேளும் – யெங்கள்
அய்யனே பழுதான கையொடு காலும்
தந்தருளி என்னை யென்னாளும் மலர்
சாற்றிய தொண்டரிலே சேர்த்தென்னைக் காரும்
கூச்சியில் மோகனமின்னாள் – மனங்
கண்ட நொண்டிப் பையா வென்று யென்றனைச்
சொன்னாள்
இச்சையின் படி யெனக் கன்னாள் – சொன்ன
யெடுப்புக்குலய காங்கை கொடுப்பது மென்னாள்

68. எனக்குன்னைப் பணியும் பத்தி மெய்யாய் –
தலையி
லிடித்தபிறகு பிடித்து தெனய்யா
மனக்குறை தீர்த்தருள் செய்யாவிடில்
மன்னு மேழைபங்காளாயென்னுஞ் சொற்
பொய்யாய்
கீரண சூரியனைத் தெண்டன் - விழி
கெட்டபின் செய்வதென் மட்டிலேகண்டேன்
சரணமென்றுனை நம்பிக் கொண்டேன் –

கால்கை

தானருள்வாய் உனக்கினி நானொருதொண்டன்
முந்திய பெரும்பழி பேர்த்து – ஆதி
மூலசிவனே என்கைகால் – தேர்த்து
வந்தேனென்பர் பரிதாபம் பார்த்து கால்கை
வளர்ந்ததய்யா மனத்தளர்ச்சியைத் திர்த்து
ரெட்சித்தருவாய்
இமையபருவதகுமாரி - செக
மெல்லாமயுகழமுற்ற வல்லி ஓங்காரி
உமையெனும் பேர்பெற்ற நாரி - எனக்
கொருகாலுங் கையுந்தருவாய் சிங்காரி
தனந்தனா தந்தனானா

விருத்தம்

அளவறுதுல்யே சொல்லி ஆதிமூலீசர் தாளில்
களவினில் வலியனான கள்ளனும் போற்றும்
போதிற்
தளர்வொடு மெலியுநீங்கி தரித்திடுங்கையுங்காலும்
வளர்பிறை அதனைப் போல வளர்ந்தது
வளர்ந்தபோதில்

69. கண்டனர் சபையிலுள் ளோர் களித்தனர்
பாடியாடி
கொண்டனர் வேலைநீத்தில் குளித்தனர்
ஒளிதவிர்த்த நொண்டி தானே
இந்த நொண்டி நாடகம் அலங்கரியில்
இருக்கும் பரியாரி ஆண்டிகுமாரன்

அவன் பேர் முத்தையன் கையெழுத்து
இந்த செவுடியை யாராகிலும் எடுத்தால்
வாயற் படித்து கொடுத்து விடவும்
இல்லாவிட்டால் அவனுக்குத் தெய்வம்
கடலி கொடுக்கவும் அது அறியவும்
இதிலே யிப்படி எழுதலாம் அது அறியலா
காகாய் வடியாத்துப் புரத்திலேயிருக்கும்
குழந்தைக் கவுண்டன் எழுதின
நொண்டி நாடகம். இதை எடுத்தவன்
படித்துக் கொடுக்கவும்
ஆதி மூல நொண்டி நாடகம் முற்றும்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பாடல் முதற்குறிப்பு மற்றும் பாடல் எண்

1. அலைகடல் விடமுண்ட (4)
2. அன்னோர்க்கு முன்னேன் (9)
3. அளவறு துதியே
4. ஆதிமூலற் வரையில்
5. ஆவலாய் செய்யும் 10
6. ஆண்டி வே□ம் விட்டேன் 17
7. உன்னைப் பார்த்தால் 7
8. உரலுக்குள் அகப்பட்டு 82
9. எதுத்தவர் மார்பாணி 5
10. எரிபோலிருந்து செவியில் 21
11. எப்படி உந்திட்டான்31
12. கரியமுகிழ்கிற 2
13. கமலைச் கேழ்வன் 3
14. கச்சிப் பட்டணத்து 12
15. கரிபரிதனைத் திருகும் 13
16. கருவிய டில்லிப் பாட்சா
17. கண்டேன் பாளையத்திலே 29
18. காமிச் சோமன் கட்டி 2
19. காண்பேன் வல்லடி 3
20. கைப்பொருள் பறிப்பதற்கு 20
21. கோதை யிடையிபு 26
22. சேறியே பிறை சூடியது 5
23. செங்குப் பொடி யெடுத்தேன் 14
24. சிந்தையிழந்த தொடுத்த 14

25. சோறி கைத்தானை 22
26. சுந்துள்ள வாய்பார்த்தே 28
27. சுழிப்பட் குதிரையை 31
28. சேனைத் தலைவர்கள் 32
29. சோதி வடிவாக 36
30. தண்டேன் துளிப்பது 11
31. தக்கிறாரேவா யென்றா 26
32. தாய்க் கிழவி கிட்ட 18
33. தாமதமில்லாம 23
34. தான தோடாய் பொன்னுக்கும் 26
35. திருவளர் வாழம் ஆதி 1
36. திரு வாழம் கச்சியிபல
37. திக்கு சிக்கிய விழித்தேன் 24
38. திண்ணையிருந்த உறக்கம் 27
39. தீராக் காதலுடன் குதிரைக்கு 3
40. துடகும் சனியைப் போல 10
41. துண்ணென வெகுத 22
42. நடந்து நானே கும்போது 21
43. நாச்சி முத்தபிராம் 18
44. நொண்டி நொண்டி 35
45. பலநாள் தவம் புரிந்தேன் 11,6
46. பணதேு காசேது 12
47. பழதைேயோ பாம்பையோ 32
48. படபாடன்றோடி வரது
49. படியுவம் சொடிக்கம்பர் 17
50. படித்திரும் பள்ளிக் கூறிதியே 29
51. படித்தால் குதி நரம்பை 34

52. பாத்தருவாய் ஆதிமுல 6
53. பாரித்த தம்பட்டமும் 25
54. பிடரிப்பிடித்து 15
55. மணிக்கருக்கழறு 1
56. மருக்பாவணம் சூழம் 14
57. மன்னினர் சேலை 19
58. மண்டையின் எழுத்து விதி 27
59. மனக்குறை தீர்த்தவேள் 37
60. மூலராத ஆதிமூல நாதா 6
61. முன்னவானங் கணபதி 8
62. மோதினி கானல்வி
63. வல்லமையாய்க் கூடி 9
64. வந்த லேவினை யெல்லாம் 36
65. வெண்ணையுண்ட மாயன் 34
66. வெய்யவனம் வீரபத்திரன் 8
67. வேணதெல்லாம் பார்த்தேன் 24
68. வேலூர் பட்டணத்தின்லே 28
69. வீர வெண்டையத்தை 4 , 6
70. வீணாகச் சொல்லவில்லை 15

ம. சிவகாமசுந்தரி